Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

20. märts 2019*

Dumping – Hiinast pärit keraamiliste plaatide import – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõiked 4 ja 5 ning artikkel 17 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõiked 4 ja 5 ning artikkel 17) – Keeldumine kohaldamast rakendusmääruse (EL) nr 917/2011 artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootja režiimi – Väljavõtteline uuring – Individuaalne kontrollimine – Konfidentsiaalsus

Kohtuasjas T-310/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, asukoht Foshan (Hiina), esindajad: advokaadid B. Spinoit, D. Philippe ja A. Wese,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Demeneix, M. França ja T. Maxian Rusche, hiljem A. Demeneix, T. Maxian Rusche ja N. Kuplewatzky,

kostja,

keda toetab

Cerame-Unie AISBL, asukoht Brüssel (Belgia), esindaja: advokaat V. Akritidis,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 15. aprilli 2016. aasta rakendusotsus C(2016) 2136 (final), millega jäeti rahuldamata taotlus kohaldada uue eksportiva tootja režiimi seoses lõplike dumpinguvastaste meetmetega, mis kehtestati Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes rakendusmäärusega (EL) nr 917/2011,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud J. Schwarcz (ettekandja) ja C. Iliopoulos,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 10. juuli 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, asukoht Foshan (Hiina), on keraamiliste plaatide tootja, mis kuulub kontserni Foshan Lihua.

2 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 12. septembril 2011 vastu rakendusmääruse (EL) nr 917/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2011, L 238, lk 1; edaspidi „lõplik määrus“). Tollimaksumäärad põhinesid lõplike meetmete kehtestamiseni viinud uurimise (edaspidi „esialgne uurimine“) käigus kindlaks tehtud dumpingumarginaalidel, kuna need olid väiksemad kui kahjumarginaalid.

3 Esialgse uurimise käigus kasutas Euroopa Komisjon valimit vastavalt nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51), mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2014. aasta määrusega (EL) nr 37/2014, millega muudetakse teatavaid ühist kaubanduspoliitikat käsitlevaid määrusi seoses teatavate meetmete vastuvõtmise menetlustega (ELT 2014, L 18, lk 1) (edaspidi „alusmäärus“) (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21)), artiklile 17. Valimisse kuuluvatele eksportivatele tootjatele, kellele võimaldati individuaalne kohtlemine vastavalt alusmääruse artikli 9 lõikele 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 5), kohaldati individuaalseid dumpinguvastaseid tollimakse. Eksportivatele tootjatele, kes esialgses uurimises koostööd tegid, kuid keda valimitesse ei kaasatud, ning eksportivale tootjale, kes valimisse küll kaasati, kuid kellele ei võimaldatud individuaalset kohtlemist, kohaldati sellist tollimaksumäära, mis arvutatakse vastavalt alusmääruse artikli 9 lõikele 6 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 6), nagu valimisse kaasatud eksportivate tootjate keskmine kaalutud dumpingumarginaal, see on 30,6%. Kaheksa koostööd tegevat eksportivat tootjat esitasid alusmääruse artikli 17 lõike 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 17 lõige 3) kohased individuaalse kontrollimise taotlused. Individuaalset kontrollimist otsustati kohaldada neist vaid ühe eksportiva tootja puhul, kuna see ei olnud komisjonile põhjendamatult koormav. See eksportiv tootja oli kaugelt kõige olulisem kaheksa eksportiva tootja hulgas, kes individuaalset kontrollimist taotlesid. Siiski, pärast lõplike järelduste teatavakstegemist ilmnes, et eksportiv tootja ei olnud esitanud teatavat vajalikku teavet, mistõttu eksportivat tootjat käsitlevad järeldused põhinesid olemasolevatel faktilistel asjaoludel vastavalt alusmääruse artiklile 18 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 18). Nimetatud eksportivale tootjale ning eksportivatele tootjatele, kes ei ole esialgses uurimises koostööd teinud, kohaldati sellist dumpinguvastase tollimaksu määra, mis on kindlaks määratud, kasutades koostööd teinud eksportiva tootja tüüpilise tooteliigi kõige kõrgemaid dumpingumarginaale, see on 69,7%.

4 Hageja ei osalenud haldusmenetluses, mis viis lõpliku määruse vastuvõtmiseni, mistõttu tema nimi ei ole toodud lõpliku määruse I lisas. Tema vaatlusaluse toote impordi suhtes kohaldatakse seega 69,7protsendilist tollimaksumäära.

5 7. septembri 2013. aasta kirjas taotles hageja alusmääruse artikli 11 lõike 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 3) alusel komisjonilt vahepealset läbivaatamist, mis piirduks dumpinguga. Seda taotlust põhjendati esiteks sellega, et hageja oli kohaldanud uut turustussüsteemi, milleks on vaja sidusettevõtjat, ja teiseks sellega, et turule toodi uus tooteliik, mida 1. aprillist 2009 kuni 31. märtsini 2010 (edaspidi „esialgse uurimise periood“) ei esinenud. Hageja märkis läbivaatamistaotluses, et ta ei osalenud esialgses uurimises, kuna ta ei teadnud oma nende toodete lõplikku sihtkohta, mis ta esialgse uurimise perioodil müüs ainult ühele Hiina kaubandusettevõtjale.

6 Komisjon vastas hageja kirjale 25. oktoobril 2013. Komisjon edastas oma vastuses hagejale korraga üldist ja ettevalmistavat teavet, mis puudutab eelkõige lõpliku määruse artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootja režiimi käsitlevaid läbivaatamisi.

7 Lõpliku määruse artiklis 3 on ette nähtud järgmist:

„Kui uus Hiina […] eksportiv tootja esitab komisjonile piisavad tõendid selle kohta, et ta ei eksportinud uurimisperioodil (1. aprillist 2009 kuni 31. märtsini 2010) [Hiinast] pärit ja artikli 1 lõikes 1 kirjeldatud tooteid, et ta ei ole seotud ühegi eksportija või tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ning et ta on kas vaatlusaluseid tooteid liitu tegelikult eksportinud pärast uurimisperioodi või suudab tõendada, et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks liitu pärast uurimisperioodi, siis võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, mis on esitatud pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, lihthäälteenamusega muuta artikli 1 lõiget 2 ja kohaldada selle tootja suhtes koostööd tegevate, kuid valimisse mittekuuluvate äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksumäära, st 30,6%.“

8 28. veebruari 2014. aasta kirjas hageja ühelt poolt kordas oma alusmääruse artikli 11 lõike 3 kohast vahepealse läbivaatamise taotlust ning teiselt poolt palus teise võimalusena algatada lõpliku määruse artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootja režiimi käsitlev läbivaatamine. Sellega seoses märkis ta muu hulgas, et ta müüs esialgse uurimise perioodil kogu oma toodangu ühele kaubandusettevõtjale ning tal puudub igasugune teadmine nende toodete lõppsihtkohast. Ta möönis, et kaubandusettevõtja ja tema parterid võisid palju tema keraamilisi plaate Euroopa Liitu eksportida, kuid ta teatas, et ta ei tea, mil viisil. Veel väitis ta, et ta ei olnud seotud ettevõtjaga, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu, ning et ta on sõlminud tühistamatu lepingu oma toodete peatse tarnimise kohta.

9 Hageja kordas 8. aprilli, 2. ja 17. juuni 2014. aasta kirjades oma vahepealse läbivaatamise ja uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise taotlusi. Sellega seoses teatas ta, et ta ei ole asjaomast toodet „otse“ liitu eksportinud ning et teda on koheldud diskrimineerivalt võrreldes ühe konkurendiga, kes taotles ja kellele võimaldati vahepealset läbivaatamist, ning ta teavitas komisjoni, et ta võib tulevikus komisjoni vastu esitada tegevusetuse hagi, kui sellist otsust ei tehta.

10 3. septembri 2014. aasta kirjas vastas komisjon, et tal on vaja kogu nõutud teavet, et algatada ja viia lõpule vahepealse läbivaatamise menetlus, selgitas mitut kohaldatavat menetluslikku küsimust ja järeldas, et tal ei ole veel kõiki vajalikke dokumente. Sellega seoses palus ta hagejal täita alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c [nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt c] ette nähtud turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse taotluse vorm. Veel palus komisjon hagejal esitada tõendid oma kinnituste kohta, et esialgse uurimise perioodil ei ole liitu eksporditud, et puuduvad seosed ettevõtjatega, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu, ning et ajaomase toote tarnimise kohta pärast ekspordiperioodi on sõlmitud leping. Ta kinnitas taas, et kui lõpliku määruse artikli 3 kohaldamise tingimused on täidetud, kohaldatakse hagejale sama dumpinguvastase tollimaksu määra, mida kohaldatakse esialgses uurimises koostööd tegevate, kuid valimisse mittekuuluvate eksportivate toojate suhtes, st 30,6%.

11 Hageja vastas 9. oktoobri 2014. aasta kirjas, väites, et komisjon pani talle tõendamiskoormise, mis ületab õigusaktidest tulenevad nõuded. Hageja taotles ka, et konkurenti puudutava vahepealse läbivaatamise raames antaks talle huvitatud isiku staatus.

12 Hagejale anti see staatus 18. detsembril 2014 ning ta sai teabedokumendid.

13 Hageja esitas 11. detsembri 2014. aasta kirjas muud teavet seoses tema uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise taotlusega ning teise võimalusena ja täiendavalt seoses oma vahepealse läbivaatamise taotlusega. Hageja esitas ka küsitluse turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja

staatuse kohta. Ta märkis, et ta on ajutise lahendusena nõus sama dumpinguvastaste tollimaksu määra kohaldamisega, mida kohaldatakse esialgses uurimises koostööd teinud, kui valimisse kaasamata eksportivatele tootjatele. Ta väitis siiski, et tal on õigus individuaalsele kontrollimisele.

14 Komisjon kinnitas 6. veebruari 2015. aasta kirjas, et ta analüüsib toimikut, mille hageja esitas 11. detsembril 2014. Ta palus hagejal veel kinnitada, et ta on nõus, et teda koheldakse lõpliku määruse artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootjana, ja et samal ajal jääb ta oma vahepealse läbivaatamise taotluse juurde.

15 Hageja kinnitas 10. veebruari 2015. aasta kirjas, et ta on nõus, et teda koheldakse lõpliku määruse artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootjana, ning ta tegi komisjonile ettepaneku peatada vahepealse läbivaatamise taotluse menetlemine, et viimati nimetatud sätte kohase läbivaatamise tulemused ei viibiks.

16 Komisjon palus 23. veebruari 2015. aasta e-kirjas hagejal täita küsimustik ettevõtjatele, kes taotlevad uue eksportiva tootja režiimi. Ta täpsustas, et taotlus vaadatakse läbi kohe pärast küsimustikule esitatud vastuse saamist ning et hageja võis viidata eelnevalt komisjonile esitatud teabele.

17 Hageja palus 25. märtsil 2015 pikendada küsimustiku saatmiseks ette nähtud tähtaega. Komisjon pikendas seda tähtaega kuni 17. aprillini 2015. Vastuse konfidentsiaalne versioon saadeti ette nähtud tähtaja jooksul ja mittekonfidentsiaalne versioon 30. aprillil 2015.

18 Vastuseks küsimusele selle kohta, mis ajaks komisjon oma otsuse vastu võtab, teatas komisjon hagejale 28. mail 2015, et tal oli toimiku analüüsimine käsil ja et ta saadab talle peatselt selgituste nõude.

19 Komisjon saatis 23. juunil 2015 hagejale esimese selgituste nõude teabe kohta, mis edastati seoses lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud uue eksportiva tootja režiimi käsitleva taotlusega.

20 Hageja esitas 13. juulil 2015 komisjoni nõudele konfidentsiaalse vastuse. Mittekonfidentsiaalne versioon esitati 14. ja 24. augustil 2015.

21 Euroopa keraamikatööstuse liit Cerame-Unie AISBL (edaspidi „menetlusse astuja“ või „Cerame-Unie“), mis asub Brüsselis (Belgia), esitas 27. augustil 2015 komisjonile hageja kohta teavet. Seda teavet hagejale haldusmenetluses ei edastatud. Kuid 18. septembri 2015. aasta kirjas (tagapool punkt 23) teavitati hagejat sellest, et komisjon on esialgse uurimise kohta saanud teavet liidu tootmisharu esindajatelt.

22 Hageja saatis 16. septembril 2015 komisjonile meeldetuletuse, et ta teeks tema taotluse kohta otsuse.

23 Komisjon teavitas 18. septembril 2015 hagejat uue eksportiva tootja režiimi käsitleva taotluse läbivaatamise seisust. Kuna ta leidis, et taotlus oli endiselt ebapiisavalt põhjendatud, saatis ta teise selgituste nõude koos lisaga, milles oli nõutav teave üksikasjalikult välja toodud. Ta tõi muu hulgas esile erinevused avaliku teabe ja hageja esitatud teabe vahel ning soovis saada nende küsimuste kohta selgitusi. Mis puudutas eelkõige tingimust, et asjaomast toodet ei ole esialgse uurimise perioodil liitu eksporditud, siis täpsustas komisjon järgmist:

„Ainus teave, mis praeguseni on esitatud Foshan Lihua [esialgse] uurimise perioodil toimunud müügi kohta, on käsikirjaline igakuine loetelu 2009. ja 2010. aasta müügi kohta. Selles loetelus ei ole müüdud koguseid, arvenumbreid ega sihtkohti või klientide nimesid. Mõistame, et teie kliendil ei olnud [esialgse] uurimise perioodil elektroonilist raamatupidamisarvestust. Kahjuks ei võimalda praeguses seisus see piiratud teave teha [selle kriteeriumi] kohta järeldusi.“

24 Hageja vastas 29. septembri 2015. aasta e-kirjas teisele selgituste nõudele. Mittekonfidentsiaalne versioon edastati komisjonile 5. novembril 2015. Hageja leidis, et komisjonil ei ole õigust temalt kõnealust teavet nõuda ja et need nõuded kujutavad endast võimu kuritarvitamist. Kokkuvõttes palus hageja algatada uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise ja kohaldada individuaalset dumpingumarginaali.

25 Komisjon saatis 4. detsembril 2015 hagejale, Cerame-Unie'le ja Hiina Rahvavabariigi esindusele Euroopa Liidu juures üldist teavet sisaldava dokumendi, milles on esitatud peamised asjaolud ja kaalutlused, mille alusel tegi komisjon ettepaneku jätta lõpliku määruse artikli 3 tähenduses uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise taotlus rahuldamata. Eelkõige tuvastas komisjon, et hageja on asjaomast toodet eksportiv tootja ning ta on asjaomast toodet liitu eksportinud pärast esialgse uurimise perioodi, mistõttu tuleb režiimi kohaldamise kolmandat tingimust pidada täidetuks. Seevastu leidis komisjon, et hageja ei ole tõendanud, et eksporti liitu ei toimunud esialgse uurimise perioodil, ega seda, et tal ei ole seoseid äriühingutega, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu. Seetõttu ei peetud kahte esimest tingimust täidetuks.

26 11. detsembril 2015 edastati üldist teavet sisaldava dokument kaubanduse kaitsemeetmete komitee esindustele.

27 20. detsembri 2015. aasta kirjas reageeris hageja üldist teavet sisaldavale dokumendile ning palus, et komisjon ta ära kuulaks. Enne selle dokumendi kohta oma seisukohtade esitamist märkis ta, et komisjon oli kohustatud esimesena läbi vaatama tema vahepealse läbivaatamise taotluse. Ainult teise võimalusena ja tingimusel, et ta leiab, et vahepealne läbivaatamise ei ole põhjendatud, oleks pidanud komisjon otsustama tema uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise taotluse üle. Ka nõudis hageja, et komisjon otsustaks tema vahepealse läbivaatamise taotluse üle enne 20. jaanuari 2016. Samuti eitas hageja, et ta esitas taotluse kohaldada 30,6% dumpinguvastast tollimaksu, mida kohaldatakse koostööd teinud, kuid valimisse kaasamata tootjatele. Ta taotles individuaalset kontrollimist. Veel väitis hageja, et komisjon ei viinud oma uurimist (edaspidi „kõnealune uurimine") läbi erapooletult, ta ei tuginenud asjaoludele, vaid oletustele, ning ta pani talle suurema tõendamiskoormise kui teistele uue eksportiva tootja režiimi käsitlevat läbivaatamist taotlenud isikutele.

28 11. jaanuaril 2016 esitas hageja oma seisukohtade mittekonfidentsiaalse versiooni.

29 13. jaanuaril 2016 toimus hageja ärakuulamine komisjonis, kus osalesid ka Hiina rahvusvahelise kaubanduskoja kaks esindajat. Selle ärakuulamise kohta ei ole ühtegi protokolli ega aruannet. Hageja saatis 15. jaanuaril 2016 kokkuvõtte oma arusaamast ärakuulamisel komisjoni võetud seisukohast.

30 Hageja saatis 18. jaanuaril 2016 komisjonile kirja, mis on ärakuulamise järg. Ta märkis eelkõige, et vastavalt alusmääruse artikli 11 lõikele 4 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 4) tuleb uut eksportivat tootjat käsitleva läbivaatamise algatamise teatis avaldada ametlikult *Euroopa Liidu Teatajas*, käesolevas asjas seda ei tehtud. Hageja väitis veel, et komisjon ei esitanud talle ühtegi dokumenti, mis oleks võinud tekitada kahtlusi uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise kahe esimese tingimuse täidetuse suhtes.

31 Komisjon täpsustas 19. jaanuari 2016. aasta kirjas, et sellisel juhul, kui – nagu käesolevas asjas – institutsioonid on esialgses uurimises kasutanud valimit, ei ole uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise õiguslik alus mitte alusmääruse artikli 11 lõige 4, vaid lõplike dumpinguvastaste meetmete kehtestamise määrustes ette nähtud erisäte. Ta kordas, et läbivaatamise positiivse tulemuse korral kohaldatakse hagejale sedasama dumpinguvastase tollimaksu määra, nagu esialgses uurimises koostööd teinud, kuid valimisse kaasamata eksportivatele tootjatele, ja mitte individuaalset määra.

32 Hageja märkis 22. jaanuari 2016. aasta kirjas, et ta ei ole nõus, et talle kohaldatakse lõpliku määruse artikli 3 kohase läbivaatamise tulemusel sama dumpinguvastase tollimaksu määra nagu eksportivatele tootjatele, kes tegid esialgses uurimises koostööd, kuid keda valimisse ei kaasatud, leides, et diskrimineeriv on kohaldada erinevaid algatamise tingimusi uutele eksportivatele tootjatele olenevalt sellest, kas väljavõttelist uuringut kasutati või mitte. Hageja väitis, et ta esitas tõendid, mille kohaselt esmapilgul ei ole ta esialgse uurimise perioodil asjaomast toodet liitu eksportinud ning et ta ei olnud seotud äriühingutega, kellele kohaldati kõnealust dumpinguvastast tollimaksu. Hageja vaidlustas menetluse õiguspärasuse 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“) VI artikli rakendamist käsitleva lepingu, mis sisaldub Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82), eeskirjade seisukohast. Samas kirjas esitas hageja täpsustusi kontserni struktuuri kohta ja selle kohta, kuidas ta tegelikult on kasutanud nende toodete EÜ sertifikaati.

33 Komisjon võttis 15. aprillil 2016 vastu rakendusotsuse C(2016) 2136 (final), millega jäeti rahuldamata taotlus kohaldada uue eksportiva tootja režiimi seoses lõplike dumpinguvastaste meetmetega, mis kehtestati Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes lõpliku määrusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Sissejuhatuseks täpsustas ta, et alusmääruse artikli 11 lõiget 4 ei saa kasutada õigusliku alusena, kui esialgses uurimises on kasutatud väljavõttelist uuringut, ning et taotluse õiguslik alus oli lõpliku määruse artikkel 3.

34 Komisjon tõdes seoses selles sättes ette nähtud uue eksportiva tootja reziimi kohaldamise tingimustega kõigepealt, et hageja oli asjaomase toote eksportiv tootja ning et ta eksportis seda toodet liitu pärast esialgse uurimise perioodi. Seetõttu peeti režiimi kohaldamise kolmandat tingimust täidetuks.

35 Edasi, mis puudutab teist tingimust, mille kohaselt ei tohi režiimi kohaldamist taotlev ettevõtja olla seotud äriühinguga, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu, siis leidis komisjon seevastu, et hageja esitatud teave oli ebatäielik ja rääkis vastu üldsusele kättesaadavatele andmetele. Kuna uurimine ei võimaldanud komisjonil kinnitada, et hageja ei olnud sellise ettevõtjaga seotud, järeldati seega, et hageja ei vastanud teisele tingimusele.

36 Viimaks, mis puudutab esimest tingimust, mille kohaselt ei tohi režiimi kohaldamist taotlev ettevõtja olla asjaomast toodet liitu eksportinud esialgse uurimise perioodil, siis komisjon, leides, et hageja esitatud teave oli ebatäielik ja rääkis vastu muule tema valduses olevale teabele, ei saanud välistada, et sel perioodil ei ole hageja asjaomast toodet liitu eksportinud kas otse või kaudselt sidusühingute vahendusel või muude sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmiskokkulepete alusel. Seetõttu järeldas komisjon, et hageja ei vastanud ka esimesele kriteeriumile.

37 Tuvastades, et hageja ei tõendanud, et ta vastas esimesele ja teisele lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud režiimi kohaldamise tingimusele, kuigi tal oli mitmel korral olnud võimalus esitada täiendavat teavet, jättis komisjon tema taotluse kohaldada uue eksportiva tootja režiimi rahuldamata.

38 Komisjon jättis 11. juuli 2016. aasta otsusega rahuldamata ka alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel esitatud hageja vahepealse läbivaatamise taotluse, mille rahuldamata jätmine on selle kohtuasja ese, milles tehti 11. septembri 2018. aasta kohtuotsus Foshan Lihua Ceramic *vs.* komisjon (T-654/16, EU:T:2018:525).

Menetlus ja poolte nõuded

39 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. juunil 2016.

40 Üldkohtu kantseleisse 3. oktoobril 2016 esitatud dokumendiga taotles Cerame-Unie luba astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

41 Hageja palus 7. detsembril 2016 repliigis liita käesolev kohtuasi kohtusjaga, milles on vahepeal tehtud 11. septembri 2018. aasta kohtuotsus Foshan Lihua Ceramic *vs.* komisjon (T-654/16, EU:T:2018:525). Samuti palus ta, et teda puudutavat konfidentsiaalset teavet ei edastataks Cerame-Unie'le ning ta esitas kõnealuste dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.

42 Komisjon avaldas 16. detsembril 2016 vastuseisu käesoleva kohtuasja liitmisele kohtuasjaga, milles on vahepeal tehtud 11. septembri 2018. aasta kohtuotsus Foshan Lihua Ceramic *vs.* komisjon (T-654/16, EU:T:2018:525).

43 23. jaanuari 2017. aasta otsusega otsustas Üldkohtu neljanda koja president, et kohtuasju ei liideta.

44 Üldkohtu neljanda koja president andis 7. aprilli 2017. aasta määrusega Cerame-Unie'le loa astuda menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.

45 Menetlusse astuja hageja konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse kohta vastuväiteid ei esitanud.

46 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

47 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

48 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

49 Hageja esitab kaheksa väidet, millest esimese kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 11 lõiget 4 ja artikli 11 lõiget 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 5) ning dumpinguvastase lepingu artikleid 6.1 ja 9.5, teise väite kohaselt on rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kolmanda kohaselt on asjaolude hindamisel tehtud ilmne hindamisviga, neljanda väite kohaselt on rikutud kaitseõigusi, viienda väite kohaselt on kuritarvitatud võimu ja rikutud õigusnormi, kuuenda kohaselt on ilmselgelt rikutud õigusnormi, seitsmenda väite kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud ning põhjendus ei rajane mitte asjaoludel, vaid eeldustel, ning kaheksanda väite kohaselt on rikutud dumpinguvastase lepingu artiklit 9.5.

Esimene väide, et rikutud on alusmääruse artikli 11 lõikeid 4 ja 5 ning dumpinguvastase kokkuleppe artikleid 6.1 ja 9.5

50 Esimeses väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendust 8. See põhjendus on sõnastatud järgmiselt:

„[Hageja] kinnitas[, et] talle oleks tulnud määrata individuaalne tollimaks uut eksportivat tootjat käsitleva läbivaatamise raames vastavalt alusmääruse artikli 11 lõikele 4. Komisjon lükkas selle argumendi tagasi, rõhutades, et alusmääruse artikli 11 lõiget 4 ei saa kasutada õigusliku alusena, kui esialgses uurimises on kasutatud väljavõttelist uuringut, ning taotluse õiguslik alus oli [lõpliku] määruse artikkel 3."

51 Hageja väidab sisuliselt, et sellel, et komisjon kasutas lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud menetlust alusmääruse artikli 11 lõikes 4 ette nähtud menetluse asemel, on tema jaoks negatiivsed tagajärjed. Nimelt, kuigi alusmääruse artikli 5 lõige 10 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 5 lõige 10), mis näeb ette dumpinguvastase menetluse algatamise teate avaldamise, on vastavalt alusmääruse artikli 11 lõikele 5 kohaldatav läbivaatamiste menetlustes, ei avaldatud käesolevas asjas läbivaatamise menetluse algatamise teadet, mistõttu alusmääruse artikli 6 lõikes 7 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 6 lõige 7) osutatud huvitatud isikud, see tähendab importijad ja Hiina valitsus, ei saanud haldusmenetluses osaleda. Hiina valitsus oleks aga saanud esitada teavet, mis kinnitab, et hageja vastas kõigile lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise tingimustele.

52 Miski ei põhjenda seda, et esialgses uurimises valimi kasutamise korral ei ole kolmandal huvitatud isikul õigust sekkuda uue eksportiva tootja režiimi käsitleva läbivaatamise menetlusse, samas kui ta kutsutakse selles osalema alusmääruse artikli 11 lõikes 4 ette nähtud menetluses. See on veelgi enam nii, kuna komisjon tunnistas, et uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise kriteeriumid on sisuliselt samad, olenemata sellest, kas tegemist on alusmääruse artikli 11 lõike 4 kohase menetlusega või lõpliku määruse artikli 3 kohase menetlusega. Lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud uue eksportiva tootja režiimi taotlejaid seega diskrimineeritakse võrreldes nendega, kes taotlevad seda režiimi alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel. Alusmääruse artikli 11 lõike 4 neljas lõik (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 4 neljas lõik) ei ole seega alusmääruse artikli 11 lõike 5 suhtes *lex specialis*.

53 Hageja väidab repliigis, et komisjoni praktika, mida rakendati ka lõpliku määruse artikli 3 alusel vastu võetud vaidlustatud otsuses ja mis seisneb selles, et alusmääruse artikli 5 lõikes 11 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 5 lõige 11) ja alusmääruse artikli 6 lõikes 7 mainitud kõiki huvitatud isikuid ei teavitata, on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.1.

54 Mis puudutab dumpinguvastase lepingu artiklit 9.5, siis see võeti liidu õigusesse üle alusmääruse artikli 11 lõikega 4, mis kordab seda peaaegu sõna-sõnalt. Kuna seega on tegemist WTO õiguse raames võetud kohustuse rakendamisega liidu õiguses, on see liidu õiguses vahetu õigusmõjuga. Dumpinguvastase lepingu artikkel 9.5 ei luba aga kohaldada äriühingutele erandlikku kohtlemist olenevalt sellest, kas need on valimisse kaasatud või kaasamata. See on kohaldatav kõikidele uutele eksportivatele tootjatele.

55 Lisaks on ka äriühingutel, keda ei ole valimisse kaasatud, nii alusmääruse artikli 17 lõike 3 kui ka dumpinguvastase lepingu artikli 6.10.2 alusel, millel on liidu õiguses vahetu õigusmõju, õigus individuaalsele kontrollimisele ning neile ei tohi seega kehtestada dumpinguvastast tollimaksu, mis on kehtestatud selliselt, et kasutatud on koostööd teinud eksportiva tootja tüüpilise toote puhul tuvastatud kõrgeimat dumpingumarginaali, st 69,7%. Kuna hageja oli ainus eksportija, kes taotles uue eksportiva tootja režiimi ja kuna valimi kasutamise põhjused langesid ära, siis oleks komisjon pidanud kohaldama talle individuaalset kontrolli.

56 Komisjon ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

57 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et hageja argument väljendab sisuliselt arusaama, et vaidlustatud otsus on vastuolus alusmääruse artikli 11 lõigetega 4 ja 5 ning dumpinguvastase lepingu artikliga 9.5, kuna selle vastuvõtmisega päädinud menetlusest ei teavitatud *Euroopa Liidu Teatajas* menetluse algatamise teate avaldamisega.

58 Ent nagu väidab komisjon, ei saanud vaidlustatud otsust vastu võtta alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel. Nimelt nähtub alusmääruse artikli 11 lõike 4 neljandast lõigust, et selle artikli sätted ei ole kohaldatavad, kui tollimaks on kehtestatud selle määruse artikli 9 lõike 6 alusel, see tähendab, kui institutsioonid on esialgses uurimises kasutanud valimit, nagu käesolevas asjas.

59 Järelikult ei ole alusmääruse artikli 11 lõige 5, mis võtab ainult alusmääruse artikli 11 lõikes 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 2) ja alusmääruse artikli 11 lõigetes 3 ja 4 ette nähtud läbivaatamise menetluste suhtes üle alusmääruse asjasse puutuvad sätted uurimismenetluste ja uurimiste läbiviimise kohta, sealhulgas alusmääruse artikli 5 lõiked 10 ja 11 ning sama määruse artikli 6 lõige 7, kohaldatav lõpliku määruse artikli 3 kohases uurimises.

60 Liidu seadusandja tahet välistada alusmääruse artikli 11 lõike 4 esimene kuni kolmas lõik (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 4 esimene kuni kolmas lõik) juhul, kui esialgses uurimises kasutatakse valimit, ning sama määruse artikli 11 lõike 5 kohaldamine muudele läbivaatamistele kui need, mis on ette nähtud alusmääruse artikli 11 lõigetes 2–4, kinnitab see, et neid kahte sätet ei muudetud pärast seda, kui alates nõukogu 17. veebruarist 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 285/97, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 738/92, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Brasiiliast ja Türgist pärit puuvillase niidi impordi suhtes (EÜT 1997, L 48, lk 1), juurutati nõukogu ja komisjoni praktika kohaldada teatavatel tingimustel uutele eksportivatele tootjatele dumpingumarginaali, mis on arvutatud alusmääruse artikli 9 lõike 6 alusel.

61 Pealegi on tõendatud, et hageja palus kohaldada lõpliku määruse artiklit 3 ning et teda teavitati nõuetekohaselt, millise määraga dumpinguvastast tollimaksu talle kohaldatakse, kui uurimise tulemus on positiivne.

62 Vaidlustatud otsus võeti vastu lõpliku määruse artikli 3 alusel, milles on ette nähtud erimenetlus, millega laiendatakse 30,6% dumpinguvastase tollimaksu määra, mis on kohaldatav koostööd teinud, kuid valimisse kaasamata tootjatele, ettevõtjatele, kes selles sättes ette nähtud kolme tingimuse täitmisega tõendavad, et nad on uued eksportivad tootjad. Lõpliku määruse artikkel 3 ei näe aga ette läbivaatamise menetluse algatamise teate avaldamist või selle algatamisest teatamist muudele huvitatud isikutele alusmääruse artikli 5 lõigete 10 ja 11 ning artikli 6 lõike 7 tähenduses.

63 Kuivõrd hageja väidab repliigis, et komisjoni praktika, mida rakendati ka lõpliku määruse artikli 3 alusel vastu võetud vaidlustatud otsuses ja mis seisneb selles, et alusmääruse artikli 5 lõikes 11 ja alusmääruse artikli 6 lõikes 7 mainitud kõiki huvitatud isikuid ei teavitata, on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 6.1, siis tuleb tõdeda, et tegemist on uue väitega, mis esitati esimest korda repliigi staadiumis. Kuid nagu hageja on sisuliselt kohtuistungil väitnud, täiendab see hagiavalduses esitatud teisi argumente, milles kritiseeritakse läbivaatamise menetluse algatamise teate avaldamata jätmist ja kõikide huvitatud isikute teavitamata jätmist. Järelikult on see argument vastuvõetav. Seoses selle argumendi põhjendatusega tuleb märkida, et dumpinguvastase lepingu artikkel 6.1, mille kohaselt „kõigile dumpinguvastase juurdluse huvitatud pooltele teatatakse, millist teavet võimuorganid nõuavad, ning neile antakse piisav võimalus esitada kirjalikult kogu tõendusmaterjal, mida nad kõnesoleva juurdluse puhul asjakohaseks peavad“ on liidu õigusesse üle võetud alusmääruse artikli 5 lõikega 10. Eespool punktis 59 on aga juba leitud, et alusmääruse artikli 11 lõige 5, mis võtab ainult alusmääruse artikli 11 lõigetes 2–4 ette nähtud menetlustele üle alusmääruse asjakohased sätted, mis puudutavad menetlusi ja uurimiste läbiviimist, sealhulgas alusmääruse artikli 5 lõige 10, ei ole kohaldatav lõpliku määruse artikli 3 kohases uurimises.

64 Teiseks, kuivõrd hageja on sisuliselt seisukohal, et vaidlustatud otsus on vastuolus dumpinguvastase lepingu artikliga 9.5, kuna alusmääruse artikli 11 lõige 4 ise on selle sättega vastuolus, sest välistab selles ette nähtud läbivaatamise kohaldamisalast olukorrad, kus institutsioonid on esialgses uurimises kasutanud valimit, mis kohustas komisjoni kasutama lõpliku määruse artiklit 3, siis tuleb kontrollida, nagu väidab komisjon, kõigepealt seda, kas dumpinguvastase lepingu artiklil 9.5 on liidu õiguskorras vahetu õigusmõju.

65 Sellega seoses piisab, kui tõdeda, et kuigi alusmääruse artikli 11 lõike 4 esimese kuni kolmanda lõigu sõnastus on peale kolmanda tingimuse, mis on seotud esialgse uurimise perioodist hilisema ekspordi olemasoluga, analoogne dumpinguvastase lepingu artikli 9.5 sõnastusega, sisaldab alusmääruse artikli 11 lõige 4 veel neljandat lõiku, mille kohaselt ei ole see artikkel kohaldatav, kui tollimaks kehtestati selle määruse artikli 9 lõike 6 alusel, see tähendab, kui institutsioonid on esialgses uurimises kasutanud valimit. Selle erandi eesmärk ei ole asetada uusi eksportivaid tootjaid soodsamasse menetluslikku olukorda kui neid, kes on esialgses uurimises koostööd teinud, kuid keda valimisse ei kaasatud. Seda mureküsimust dumpinguvastases lepingus arvesse ei võetud. Seega väljendab alusmääruse artikli 11 lõike 4 neljas lõik liidu seadusandja tahet kasutada selles valdkonnas liidu õiguskorra omaenda lähenemist. Järelikult ei saa seda sätet lugeda meetmeks, mille eesmärk on liidu õiguskorras tagada WTO kontekstis võetud konkreetse kohustuse rakendamine. Liidu seadusandja kasutas oma seadusandlikku pädevust seoses uusi eksportivaid tootjaid käsitleva läbivaatamise algatamise tingimustega, võttes aluseks liidu õiguskorra omaenda lähenemise, ning et seega ei ole võimalik tuvastada, et liidu seadusandja tahtis alusmääruse artikli 11 lõike 4 vastuvõtmisega rakendada dumpinguvastase lepingu artiklis 9.5 ette nähtud erikohustusi (vt selle kohta 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punktid 48, 50 ja 53). Järelikult ei ole dumpinguvastase lepingu artiklil 9.5 liidu õiguskorras vahetut õigusmõju.

66 Kolmandaks, kuna lõpliku määruse artikli 3 kohase uurimise eesmärgid on piiratumad kui alusmääruse artikli 11 lõike 4 kohase uurimise eesmärgid, siis on põhjendatud, et lõpliku määruse artikli 3 kohase uurimise algatamisest teavitatakse väiksemat arvu isikuid. Samas, kui alusmääruse artikli 11 lõike 4 kohase uurimise eesmärk ei ole mitte ainult kindlaks teha, kas ettevõtja on uus eksportiv tootja, vaid sellele esimesele küsimusele jaatava vastuse korral ka tema individuaalne dumpingumarginaal, siis lõpliku määruse artikli 3 kohase uurimise ainus eesmärk on kontrollida, kas ettevõtja on ikka uus eksportiv tootja. Selle menetluse käigus peab viimane tõendama, et ta ei ole lõpliku määruse artikli 1 lõikes 1 silmas peetud Hiinast pärit tooteid eksportinud esialgse uurimise perioodil, et ta ei ole seotud eksportija või tootjaga, kellele kohaldatakse kõnesoleva määrusega kehtestatud meetmeid ning et ta on asjaomast kaupa tegelikult eksportinud või et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks liitu pärast esialgse uurimise perioodi. Kuna need tingimused puudutavad ettevõtjale omast olukorda, on iseenesest mõistetavalt ettevõtja, aga mitte ükski kolmas isik, parimas olukorras, et esitada vajalikku teavet.

67 Neljandaks, isegi kui peaks leitama, et komisjon oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel seotud alusmääruse artikli 5 lõigetega 10 ja 11 ning artikli 6 lõikega 7, toob menetlusnormi rikkumine kaasa otsuse täieliku või osalise tühistamise igal juhul ainult siis, kui on tõendatud, et selle rikkumise puudumise korral oleks vaidlustatud otsus võinud olla teistsuguse sisuga (24. septembri 2007. aasta kohtumäärus Torres *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet ja Bodegas Muga, C-405/06 P, ei avaldata, EU:C:2007:546, punkt 29; vt selle kohta ka 29. oktoobri 1980. aasta kohtuotsus van Landewyck jt *vs.* komisjon, 209/78–215/78 ja 218/78, ei avaldata, EU:C:1980:248, punkt 47, ja 6. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Bopp *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (rohelise kaheksanurkse raami kujutis), T-263/11, ei avaldata, EU:T:2013:61, punkt 49).

68 Seda, et rikkumise puudumise korral oleks vaidlustatud otsus võinud olla teistsuguse sisuga, peab tõendama pool, kes sellele menetlusnormi rikkumisele tugineb.

69 Hageja märkis hagiavalduses, et käesolevas asjas oleks importijad ja eelkõige Hiina valitsus saanud esitada kommentaare hageja poolt ning nad oleks tõenäoliselt seda teinud. Seejärel kordas ta mitmel korral, et Hiina valitsus oleks hageja nõuete toetuseks haldusmenetluses osalenud, kui teda oleks sellest teavitatud, ning ta oleks eeskätt esitanud komisjonile vajalikku teavet. Viimaks, repliigis väitis hageja, et ükski eksportijate, importijate või tarbijate liit ega ükski kaubandusettevõtja, samuti üldsus, ei olnud teavitatud ja järelikult ei saa nende haldusmenetluses osalemist välistada.

70 Tuleb aga tõdeda, et Hiina valitsus sai üldist teavet sisaldava dokumendi, kuid ta ei esitanud selle kohta ühtegi seisukohta ja veelgi vähem täpseid andmeid. Mis puudutab Hiina rahvusvahelist kaubanduskoda, siis ei ole vastu vaieldud, et selle üks esindaja tegi ärakuulamisel hageja nimel üldise avalduse, kuid ta ei teinud juhtumi sisu osas ühtegi täpsustust. Mis puudutab eksportijate, importijate või tarbijate liite, kaubandusettevõtjaid ja üldsust, siis ei ole hageja märkinud, kuidas täpselt oleks nad saanud täiendada teavet, mille puudumise komisjon hageja toimikus tuvastas, või selgitada teavet, mida komisjon pidas vastuoluliseks. Pealegi ei kasutanud hageja võimalust, mis tal oli Üldkohtu kodukorra artiklite 91–102 alusel, paluda kutsuda nende liitude esindajad Üldkohtusse, et nad tema väiteid kinnitaksid (vt selle kohta analoogia alusel 6. septembri 2017. aasta kohtuotsus Intel *vs.* komisjon, C-413/14 P, EU:C:2017:632, punkt 101). Lisaks, nagu märgitud eespool punktis 66, kuna lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud tingimused puudutavad ettevõtjale omast olukorda, on iseenesest mõistetavalt ettevõtja, aga mitte ükski kolmas isik, parimas olukorras, et esitada vajalikku teavet.

71 Järelikult ei olnud hageja suuteline tõendama, et menetlusnormi väidetava rikkumise puudumisel oleks vaidlustatud otsus võinud olla teistsuguse sisuga.

72 Viiendaks, erinevalt hageja väidetust ei ole alusmääruse artikli 17 lõige 3 ja dumpinguvastase lepingu artikkel 6.10.2, mis näevad ette valimisse kaasamata eksportiva tootja võimaluse taotleda individuaalset kontrollimist, et saada individuaalne dumpingumarginaal, käesolevas asjas asjakohased. Nagu menetlusse astuja sisuliselt väidab, näeb erinorm, see tähendab alusmääruse artikli 11 lõike 4 esimene kuni kolmas lõik ette seoses uut eksportivat tootjat käsitleva läbivaatamisega individuaalse dumpingumarginaali kindlaksmääramise võimaluse. Ent nagu juba eespool märgitud, näeb selle määruse artikli 11 lõike 4 neljas lõik ette sellest reeglist erandi, kui esialgses uurimises on kasutatud valimit.

73 Kuuendaks, vastupidi hageja väidetule ei diskrimineerita ettevõtjaid, kes taotlevad uue eksportiva tootja režiimi kohaldamist lõpliku määruse artikli 3 alusel, võrreldes nendega, kes võivad seda taotleda alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel. Nimelt on lõpliku määruse artikliga 3 ja alusmääruse artikli 11 lõike 4 neljanda lõiguga tagatud, et väljavõttelise uuringu korral esiteks ei kohelda uusi eksportivaid tootjaid menetluslikult soodsamalt võrreldes koostööd teinud, kui valimisse kaasamata eksportivate tootjatega, ning teiseks kohaldatakse neile viimastega sama dumpinguvastase tollimaksu määra. Seega on hageja esile toodud kohtlemise erinevus kahte liiki eksportivate tootjate vahel lahutamatult seotud väljavõttelise uuringuga, mis on sõnaselgelt ette nähtud alusmääruse artiklis 17. Hageja ei ole aga väitnud, et see säte on diskrimineerimise keelu põhimõtte seisukohast õigusvastane.

74 Sellest järeldub, et esimene väide tuleb tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet

75 Hageja märgib, et hiljuti – komisjoni 25. novembri 2015. aasta rakendusmääruses (EL) 2015/2179, millega algatatakse nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 102/2012 (millega kehtestatakse muu hulgas Hiina Rahvavabariigist pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Korea Vabariigist lähetatud terastrosside ja -kaablite impordile, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse Korea Vabariigist pärineva impordina või mitte) läbivaatamine, et selgitada välja võimalus teha kõnealuste meetmete kohaldamise suhtes erand ühele Korea eksportijale, tühistatakse dumpinguvastane tollimaks kõnealuse eksportija impordi suhtes ning kehtestatakse sellelt

eksportijalt pärineva impordi registreerimise nõue (ELT 2015, L 309, lk 3) – kohaldas komisjon õigesti ühele Korea eksportivale tootjale uusi eksportijaid puudutavat alusmääruse sätet, see tähendab alusmääruse artikli 11 lõiget 4. Rakendusmääruse 2015/2179 põhjendustest 6–13 nähtub, et eksportiv tootja pidi esitama vaid tõendid, mis kinnitavad *prima facie*, et ta vastas alusmääruse artikli 11 lõikes 4 ette nähtud kolmele tingimusele, et komisjon vabastas seejärel uurimise ajal kogu Korea eksportija impordi kõikidest dumpinguvastastest tollimaksudest ning et ta palus kolmandatel huvitatud isikutel teha teatavaks oma seisukoht. Pealegi kestis menetlus, mille tulemusel võeti vastu rakendusmäärus 2015/2179, vaid kaks kuud.

76 Ent käesolevas asjas diskrimineeriti hagejat esialgses uurimises valimi ning sellest tulenevalt lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud menetluse kasutamise tõttu. Ta esitas samamoodi nagu Korea eksportiv tootja oma 2013. aasta septembri taotluses esmapilgul piisavaid tõendeid, kuid teda ei vabastatud kõnealuse uurimise ajal tollimaksust ning ta pidi ootama otsuse vastuvõtmist üle kahe ja poole aasta. Lisaks, repliigis väidab hageja, et vastupidi sellele, mis on ette nähtud alusmääruse artikli 16 lõikes 2 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 16 lõige 2), ei üritanud komisjon asjas, mille kohta võeti vastu rakendusmäärus 2015/2179, täiendada talle hageja esitatud teavet kohapealse kontrolliga.

77 Kuna talle kohaldati 69,7% suurust dumpinguvastast tollimaksu kogu kõnealuse uurimise ajal, mis kestis üle kahe ja poole aasta, siis tehti hagejal võimatuks arendada oma tegevust liidus; see tõi kaasa väga tõsiseid majanduslikke tagajärgi.

78 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

79 Sellega seoses tuleb tõdeda, et viidates rakendusmäärusele 2015/2179, millega algatatakse nõukogu 27. jaanuari 2012. aasta rakendusmääruse (EL) nr 102/2012, millega kehtestatakse pärast alusmääruse artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Marokost, Moldovast ja Korea Vabariigist lähetatud terastrosside ja -kaablite impordile, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse nimetatud riikidest pärit impordina või mitte, ning lõpetatakse alusmääruse artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamine Lõuna-Aafrikast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes (ELT 2012, L 36, lk 1), väidab hageja, et teda diskrimineeriti võrreldes Korea eksportiva tootjaga, keda see menetlus puudutas. Ta väidab sisuliselt, et erinevalt kõnealuse määruse vastuvõtmisega päädinud menetlusest ei teavitatud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega päädinud menetlusest menetluse algatamise teate avaldamisega, või jäeti huvitatud isikud teavitamata, kõnealune uurimine kestis liiga kaua, selle uurimise ajal ei peatatud tema suhtes dumpinguvastase tollimaksu kohaldamist ning temalt nõutav tõendamise tase oli kõrgem.

80 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise põhimõte ja diskrimineerimiskeelu põhimõte, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud (vt 13. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

81 Ent nagu väidab komisjon, on hageja võrreldavale kahele juhtumile iseloomulikud olukorrad erinevad, mistõttu ei ole võimalik diskrimineerimist tuvastada.

82 Nimelt, esiteks taotles hageja uue eksportiva tootja režiimi, nagu see on ette nähtud lõpliku määruse artiklis 3. Seevastu Korea eksportiv tootja, keda hageja silmas peab, taotles, et ta lisataks nende eksportivate tootjate loetellu, kes on vabastatud dumpinguvastaste tollimaksude tasumisest, mida laiendati asjaomase toote Korea Vabariigist pärit impordile alusmääruse artikli 13 lõike 4 viienda lõigu (nüüd määruse 2016/1036 artikli 13 lõike 4 viies lõik) alusel, mis selle lõike kohaldamiseks viitab alusmääruse artikli 11 lõikele 4, seoses ettevõtjatega, kes taotlevad dumpinguvastasest tollimaksust vabastamist pärast dumpinguvastaste tollimaksude laiendamise määruse vastuvõtmist. Ent sellise menetluse raames ei piisa selle tõendamisest, et alusmääruse artikli 11 lõike 4 tingimused on täidetud. Ettevõtja peab vastavalt alusmääruse artikli 13 lõike 4 kolmandale lõigule (nüüd määruse 2016/1036

artikli 13 lõike 4 kolmas lõik) ka tõendama, et ta ei tegele kõrvalehoidmisega. Just seepärast on rakendusmääruse 2015/2179 põhjendustes 6 ja 8 täpsustatud, et Korea eksportiv tootja esitas piisavaid tõendeid, mis näitavad esmapilgul, et ta ei ole selles asjas vaadeldavale tootele kohaldatavatest meetmetest kõrvale hoidnud. Seda liiki uurimine on seega ulatuslikum, kui lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud uurimine.

83 Teiseks, rakendusmäärusega 2015/2179 ei antud Korea eksportiva tootja taotletud vabastust, vaid sellega ainult algatati kõnealune uurimine. Järelikult see, et komisjon piirdus tollimaksust vabastamise menetluse selles staadiumis tõenditega, mille kohaselt oli Korea eksportiv tootja esmapilgul täitnud nõutavad tingimused, ei tähenda, et sellele ettevõtjale kehtestati madalam tõendamise tase kui hagejale. See tähendab üksnes, et selle ettevõtja esitatud tõendid olid piisavalt veenvad selle uurimise algatamiseks, mille eesmärk oli lõplikult kinnitada viimase väiteid. Lisaks, kuigi hageja väidab korduvalt, et talle oleks tulnud kohaldada uue eksportiva tootja režiimi, kuna ta esitas tõendid, mis näitasid esmapilgul, et ta vastas vajalikele tingimustele, ei viita miski lõpliku määruse artiklis 3 ja veelgi vähem alusmääruse artikli 11 lõikes 4, et piisab, kui ettevõtja esitab sellised tõendid, et täita temal lasuvat tõendamiskoormist. Mõlemal juhul on seadusandja ette näinud, et vajalike tingimuste täidetust peab tõendama uue eksportiva tootja režiimist huvitatud ettevõtja.

84 Kolmandaks, erinevalt uurimisest, mille tulemusel võeti vastu lõplik määrus, ei kasutatud uurimises, mille tulemusel võeti vastu rakendusmäärus nr 102/2012, valimit, mistõttu alusmääruse artikli 11 lõike 4 esimese kuni kolmanda lõigu kasutamine oli Korea eksportiva tootja jaoks võimalik. Esimese väite raames on aga juba leitud, et diskrimineerimist ei saa tuvastada selle tõttu, et uutel eksportivatel tootjatel ei ole võimalik taotleda läbivaatamist alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel, kui esialgses uurimises on kasutatud valimit, ning kui sellest tulenevalt saab neile kohaldada vaid koostööd teinud, kuid valimisse kaasamata eksportivatele tootjatele kohaldatavat dumpinguvastase tollimaksu määra.

85 Neljandaks, sama kehtib ka lahknevuste osas huvitatud isikutele uurimise algatamise teate küsimuses, mis varieerub olenevalt sellest, kas kasutatakse lõpliku määruse artiklit 3 või alusmääruse artikli 11 lõiget 4, mis samuti sõltub esialgses uurimises valimi kasutamisest.

86 Viiendaks, kuna rakendusmäärusega 2015/2179 algatatud uurimine viidi samuti läbi alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel, kaasneb sellega vastavalt kolmandale lõigule kehtivatest dumpinguvastastest tollimaksudest ja impordi registreerimise nõudest vabastamine selle uurimise ajal. Midagi sellist ei ole ette nähtud lõpliku määruse artiklis 3, millel põhineb kõnealune uurimine.

87 Kuuendaks, tuleb tõdeda, et hageja võrdleb aega, mis komisjonil kulub alusmääruse artikli 13 lõike 4 alusel uurimise algatamiseks, lõpliku määruse artikli 3 alusel uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise sisulise otsuse tegemise ajaga. Need kaks olukorda ei ole aga võrreldavad. Pealegi erinevad need kaks asja selle poolest, et Korea eksportiva tootja toimik oli rahuldav, samas kui hageja toimik oli ebapiisavalt dokumenteeritud, samuti asjaolu poolest, et hageja taotles alguses alusmääruse artikli 11 lõike 3 kohast vahepealset läbivaatamist, ning et teatud aja jooksul oli kahtlus, millist liiki läbivaatamist viimane soovis või millises järjestuses tuli tema vahepealse läbivaatamise ja uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise taotlusi menetleda.

88 Seitsmendaks, mis puudutab esimest korda repliigis esitatud argumenti alusmääruse artikli 16 lõike 2 rikkumise kohta, siis tuleb eelnevalt hinnata selle vastuvõetavust. Kui hagejale kohtuistungil selle kohta küsimusi esitati, ei soovinud ta oma seisukohti esitada. Komisjon omalt poolt väitis, et see argument on uus väide, mistõttu tuleb see tunnistada vastuvõetamatuks. Sellega seoses tuleb tõdeda, et kuigi on tõsi, et hageja heitis hagiavalduses komisjonile ette seda, et ta ei teinud kohapealset kontrollkäiku, ei ilmne sellest selgelt, et tegemist oli pigem tühistamisväitega kui üldise kommentaariga. Niisiis, alles repliigi staadiumis väitis hageja esimest korda Üldkohtus, et rikutud on eespool nimetatud sätteid. Järelikult on tegemist uue väitega, mis on seega vastuvõetamatu.

89 Igal juhul piisab, kui märkida, et kontrollkäike käsitleva alusmääruse artikli 16 lõige 2 näeb ette, et „[k]omisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides“. Seega ei ole komisjon ka juhul, kui tal on kahtlusi eksportiva tootja toimikus sisalduva teabe suhtes, kohustatud tegema kohapealset kontrolli, nagu ta ka kohtuistungil väitis. Hageja ei viidanud ühelegi sellisele komisjonil lasuvale kohustusele. See peab veelgi enam paika läbivaatamiste raames, kuna kehtestatud tingimustele vastamise tõendamise koormis lasub selgelt ettevõtjal, kes taotleb uue eksportiva tootja režiimi kohaldamist, olenemata sellest, kas ta teeb seda alusmääruse artikli 11 lõike 4 või lõpliku määruse artikli 3 alusel.

90 Järelikult ei ole hagejal alust väita, et teda on diskrimineeritud, mistõttu tuleb teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide, et asjaolude hindamisel on tehtud ilme viga.

91 Kolmandas väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendusi 11, 12 ja 16. Need on sõnastatud järgmiselt:

„(11) Mis puudutab kriteeriumi b, see tähendab, et [hageja] ei ole seotud eksportija või tootjaga, kellele kohaldatakse esialgses määruses kehtestatud dumpinguvastaseid meetmeid, siis märkis Foshan Lihua oma vastuses küsimustikule, et ta on kuuest sidusühingust koosnev kontsern. Täiendava teabe nõuetele esitatud kaks vastust tõid ilmsiks kahe teise sidusühingu olemasolu, keda küsimustiku vastuses ei ole mainitud. Vastustes ei ole siiski täpsustatud, mis kuupäeval need kaks äriühingut on asutatud ega seda, kas nad on investeerinud teistesse juriidilistesse üksustesse.

(12) Pärast järelduste teatavakstegemist märkis Foshan Lihua, et tema esialgne vastus ei hõlmanud neid kahte äriühingut, kuna nad ei tootnud või ei müünud asjaomast toodet ning nad on oma tegevuse lõpetanud. Kuid äriühing ei esitanud täiendavaid tõendeid, mis oleksid piisavad nende kinnituste põhjendamiseks, eelkõige mis puudutab tema Hong Kongis asuva investeerimisühingu olemasolu ja tegevust.

[…]

(16) [Hageja] väitis, et [esialgse] uurimise perioodil osalesid asjaomase toote tootmise ja müügiga aktiivselt ainult kontserni kaks äriühingut: Foshan Lihua valmistas asjaomast toodet ja müüs seda ainult omamaisel turul, samas kui seotud kaubandusettevõtja Foshan Henry (edaspidi „Henry“) eksportis asjaomast toodet teistesse riikidesse, kuid mitte liitu. [Hageja] esitatud tõendid olid aga ebatäielikud, kuna Foshan Lihua müügiregistrid [esialgse] uurimise perioodi kohta ei sisaldnud mingit teavet tarnetingimuste, klientide aadresside või saadetiste sihtkohtade kohta, ning teiseks ei sisaldanud Foshan Henry müügiregistrid 2009. aasta osas ühegi kliendi nime. Seetõttu ei saanud komisjon kindlaks teha, kas Foshan Lihua eksportis liitu [esialgse] uurimise perioodil. Lisaks ei edastanud [hageja] Foshan Lihua üksikasjalikke müügiregistreid [esialgse] uurimise perioodist hilisemate aastate kohta.“

92 Kuna vaidlustatud otsuse põhjendused 11 ja 12 puudutavad lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud režiimi kohldamise teist tingimust ning vaidlustatud otsuse põhjendus 16 esimest tingimust, koosneb väide kahest osast. Neid tuleb seega eraldi analüüsida.

Esimene osa, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 on asjaolude hindamisel tehtud ilmne viga

93 Komisjon heidab vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 hagejale sisuliselt ette seda, et ta esitas talle ebatäielikku teavet oma kontserni struktuuri kohta ja kontserni moodustatavate äriühingute tegevusalade kohta. Need põhjendused kuuluvad lõpliku määruse artikli 3 kohaldamise teise tingimuse

alla, mis puudutab seose puudumist eksportivate tootjatega, kellele kohaldatakse dumpinguvastast tollimaksu. Komisjon tõdes eelkõige, et erinevalt esialgu hageja esitatud teabest tõid vastused selgituste nõuetele ilmsiks, et kontserni üks ettevõtja, see tähendab Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, kuulus kahele teisele ettevõtjale, keda ei ole esialgses vastuses mainitud, see tähendab Lihua International (HK) Holding Ltd ja Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, mis omakorda kuulusid ühe ja sama perekonna liikmetele ning kelle puhul ei olnud hageja suuteline tõendite alusel tõendama asutamise kuupäevi, täpseid tegevusalasid, mille hulka kuulub võimalik investeerimine teistesse ettevõtjatesse, ja praegust staatust.

94 Hageja vaidleb nendele järeldustele vastu ja väidab, et ta esitas kogu vajaliku teabe äriühingute sisemise korralduse ning oma kontserni kohta 11. detsembri 2014. aasta ja 22. jaanuari 2016. aasta kirjas.

95 11. detsembri 2014. aasta kirja lisas 3 on ta tegevusloa esitamisega juba teada andnud Foshan Nanhai Huachangsheng Textile'i ja selle aktsionäride asutamise kuupäevast.

96 Need kaks äriühingut, kellest saadi teada 22. jaanuari 2016. aasta kirjast, tegutsesid tekstiili ja papi tootmisega ning neid alguses ei mainitud, kuna neil ei ole mingit seost asjaomase toote tootmise ja turustamisega. Täpsemalt, hageja teatas komisjonile selles kirjas, et Lihua International (HK) Holding tegeles tekstiilisektoris ja eksisteeris 2006. aastast kuni 1. jaanuarini 2015 puhtärilisel eesmärgil. Kiri sisaldas ka kokkuvõtet kontserni äriühingute kohta koos nende asutamiskuupäevadega.

97 Tegevuslubadest, mis komisjonile esitati ja mis on ära toodud hagiavalduse lisades A 9 ja A 10, nähtub kontserni ettevõtjate asutamise kuupäev ja see, et neil puudub seos teiste ettevõtjatega.

98 Komisjon ei vaielnud kunagi vastu sellele, et Hiina õiguse kohaselt oli äriühingul, kellel on tegevusluba tekstiili, papi või investeerimise valdkonnas, formaalselt keelatud keraamilisi plaate toota ja neid turustada mis tahes viisil, vastasel korral pandaks toime kuritegu. Seega oli välistatud, et need äriühingud eksportisid keraamilisi plaate liitu esialgse uurimise perioodil või et nad olid seotud selle toote eksportijatega.

99 Hageja on seetõttu üllatunud, et vaidlustatud otsus rajaneb „täiendavate asjaolude puudumisel", mida komisjon ei ole kunagi tal palunud esitada.

100 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

101 Sellega seoses on lõpliku määruse artiklis 3 sisuliselt ette nähtud, et kui uus Hiina eksportiv tootja esitab komisjonile piisavad tõendid selle kohta, et ta ei eksportinud esialgse uurimise perioodil asjaomaseid tooteid, et ta ei ole seotud ühegi eksportija või tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse lõpliku määrusega kehtestatud meetmeid, ning et ta on kas vaatlusaluseid tooteid liitu tegelikult eksportinud või et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks liitu pärast esialgse uurimise perioodi, siis võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, mis on esitatud pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, lihthäälteenamusega muuta lõpliku määruse artikli 1 lõiget 2 ja kohaldada selle tootja suhtes koostööd tegevate, kuid valimisse mittekuuluvate tootjate suhtes kohaldatavat tollimaksumäära, st 30,6%.

102 Selles sättes on seega uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise tingimuseks, et asjaomane ettevõtja tõendab, et ta vastab eespool punktis 101 mainitud kolmele tingimusele. Kuna need tingimused on kumulatiivsed, keeldutakse selle režiimi kohaldamisest, kui üks nendest tingimustest ei ole täidetud.

103 Olgu märgitud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu institutsioonidel kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad. Sellest tuleneb, et liidu kohtu kontroll institutsioonide hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete

vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega. Kui aga liidu institutsioonidel on kaalutlusõigus, siis on liidu õiguskorraga haldusmenetlustes antud tagatiste järgimine veelgi tähtsam. Nende tagatiste hulka kuuluvad eelkõige pädeva institutsiooni kohustus uurida hoolikalt ja erapooletult kõiki asjaolusid, millel on juhtumi puhul tähtsus, puudutatud isiku õigus teha teatavaks oma seisukoht ning saada piisavalt põhjendatud otsus (vt 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Yingli Energy (China) jt *vs.* nõukogu, T-160/14, ei avaldata, EU:T:2017:125, punkt 203 ja seal viidatud kohtupraktika].

104 Neid asjaolusid arvestades tuleb kontrollida, kas hageja oli suuteline tõendama, et komisjon tegi vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 asjaolude hindamisel ilmse vea.

105 On kindel, et selle tingimuse hindamisel, mille kohaselt peab uue eksportiva tootja režiimist huvitatud ettevõtja tõendama, et ta ei ole seotud eksportija või tootjaga, kellele kohaldatakse lõplikus määruses kehtestatud meetmeid, palus komisjon hagejale saadetud küsimustikus esitada talle oma kontserni koosseis, täpsustades, et see esitlus peab tal võimaldama selgelt välja selgitada nende seoste täpse laadi, mis võis hagejal teiste äriühingutega olla. Vastuses sellele küsimustikule märkis hageja ära viis sidusühingut, mistõttu kontsern hõlmab kokku kuut äriühingut. Kuna komisjon ei olnud rahul esitatud teabe täielikkusega, palus ta hagejal esimeses selgituste nõudes muu hulgas esitada talle Foshan Nanhai Huachangsheng Textile aktsionäride loetelu.

106 Vastusest sellele nõudele selgus, et viimati nimetatud ettevõtja kuulus kahele muule äriühingule, keda küsimustiku vastuses ei ole mainitud, see tähendab Lihua International (HK) Holding ja Foshan Huachang Textile Development.

107 Komisjon teavitas 18. septembri 2015. aasta kirjas hagejat muu hulgas sellest, et tema taotlus ei ole veel piisavalt põhjendatud, ning saatis talle teise selgituste nõude. Ta palus tal eelkõige esitada rohkem teavet kostja vastuse lisas B 15 esitatud dokumendi kohta, millest nähtus, et Foshan Nanhai Huachangsheng Textile aktsionäriks olid Lihua International (HK) Holding ja Foshan Huachang Textile Development. Täpsemalt palus komisjon hagejal kirjeldada nende kahe äriühingu äritegevust.

108 Hageja piirdus oma 29. septembri 2015. aasta vastuses nende kahe äriühingu äritegevuse kohta selle märkimisega, et Lihua International (HK) Holding tegeles „rahastamise ja investeerimisega“ ning Foshan Huachang Textile Development „tekstiilitoodete tootmise ja müügiga“.

109 Komisjon märkis üldist teavet sisaldava dokumendi põhjenduses 9, et ta ei saanud hageja vastustest teada nende kahe äriühingu asutamise kuupäeva ega seda, kas nad on investeerinud teistesse äriühingutesse. Nimelt, nagu komisjon sisuliselt väidab, siis kuigi on kindel, et need kaks äriühingut investeerisid sama kontserni ühte teise ettevõtjasse, nimelt Foshan Nanhai Huachangsheng Textile'i, ei esitanud hageja teavet, mis võimaldaks kindlaks teha, et need äriühingud ei ole investeerinud teistesse ettevõtjatesse. Tuleb tõdeda, et see küsimus on eriti tähtis seoses Lihua International (HK) Holdingiga, kes oli rahastamise ja investeerimisega tegelev äriühing. Kuna see teave puudub, ei ole võimalik kontrollida, kas sellel äriühingul ja sellest tulenevalt kogu kontsernil ei olnud mingit seost äriühingutega, kellele kohaldati kehtivat dumpinguvastast tollimaksu.

110 Üldist teavet sisaldavat dokumenti puudutavaid märkusi käsitlevas 20. detsembri 2015. aasta kirjas ja ärakuulamisel märkis hageja, et need kaks äriühingut lõpetasid oma tegevuse 2008. aastal. Kuid hageja ei toonud Üldkohtu toimikus välja ühtegi dokumenti, mis tõendaks, et ta oli komisjonile esitanud tõendeid nende kahe äriühingu tegevuse lõpetamise kuupäeva ja nende osaluse kohta teistes äriühingutes. Nagu märgitud eespool punktis 109, on selle teabe puudumine eriti tähtis Lihua International (HK) Holdingi puhul.

111 Nagu komisjon sisuliselt väidab, muutis hageja seejärel seisukohta, et väita 22. jaanuari 2016. aasta kirjas esiteks, et Lihua International (HK) Holdingi tegevus lõppes 1. jaanuaril 2015, teiseks, et Foshan Huachang Textile Development asutati 2001. aastal ja et tema aktsionärid kuulusid perekonda, kellele

kuulusid ka Lihua International (HK) Holding ja Foshan Huachang Textile Development (vt eespool punkt 93), ning kolmandaks, et Foshan Nanhai Huachansheng Textile tegutses endiselt, aga mitte turustamise ega kauplemisega, vaid ainult rahastamisega. Hageja ei toonud Üldkohtu toimikus siiski välja ühtegi dokumenti, mis tõendaks, et ta esitas komisjonile nende kinnituste toetuseks tõendeid.

112 Kuigi esitati Lihua International (HK) Holdingi registreerimistõend, ei sisalda see eespool punktis 111 mainitud teavet. Hageja väidab repliigis veel, et tõendi kohaselt lõpeb selle kehtivus 2007. aastal. Sellega seoses tuleb tõdeda, et selles argumendis, kui seda tuleb mõista nii, et see näitab selle ettevõtja tegevuse lõpetamise kuupäeva, on taas muudetud hageja seisukohta ning sellel puudub seega igasugune usaldusväärsus. Igal juhul ei ole kuidagi tõendatud, et tõendi kehtivuse lõppemise kuupäev, milleks oli määratud täpselt üks aasta pärast ettevõtja registreerimist, on selle ettevõtja tegevuse lõppemise tegelik kuupäev.

113 Lisaks tuleb tagasi lükata hageja väide, mille kohaselt rajaneb vaidlustatud otsus „täiendava teabe puudumisel“, mida komisjon ei ole kunagi tal palunud esitada.

114 Komisjon palus 18. septembri 2015. aasta kirjas hagejal kirjeldada nende kahe äriühingu äritegevust, kelle olemasolu tuli ilmsiks esimese selgituste nõude vastusest. Üldist teavet sisaldava dokumendi põhjenduses 9 on märgitud, et ta ei saanud esitatud teabest teada nende kahe ettevõtja asutamise kuupäeva ega seda, kas nad on investeerinud teistesse äriühingutesse. Pealegi oli uue eksportiva tootja taotluse küsimustikus juba täpsustatud, et hageja vastus pidi komisjonil võimaldama välja selgitada nende seoste täpse laadi, mis võis hagejal teiste äriühingutega olla. Seega peab hageja esitama tõendid, mis vastavad komisjoni hinnangul veel vastuseta küsimustele. Pealegi tuleneb hageja väljendist „manuses on nõutud täiendav teave“, mida kasutati 22. jaanuari 2016. aasta kirjas, et hageja oli täiesti teadlik, et komisjon küsis temalt sellekohast täiendavat teavet.

115 Hageja väidab veel, et ärakuulamise kohta ei koostatud protokolli ja ta ei mäleta, et oleks käsitletud nende kahe äriühingu tegevuse lõppemise kuupäeva küsimust. Komisjon ei ole kunagi nõudnud täpsustusi „lõpetamise kuupäevade“ kohta. Nendele kinnitustele räägivad vastu dokumendid, mille hageja ise esitas komisjonile ärakuulamisel tehtud ettekandes ning milles ta märkis, et Lihua International (HK) Holding lõpetas tegevuse 2008. aastal.

116 Sellest järeldub, et arvestades, et teave, mille hageja komisjonile esitas, on analüüsitud tingimuse osas vastuoluline ja ebatäielik, väidab hagejaga vääralt, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 on tehtud ilmne hindamisviga.

117 Kolmanda väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.

Teine osa, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 16 on asjaolude hindamisel tehtud ilmne viga

118 Vaidlustatud otsuse põhjendusest 16 nähtub sisuliselt, et kuigi hageja väitis, et esialgse uurimise perioodil osalesid vaid kaks kontserni äriühingut aktiivselt asjaomase toote toomises ja müügis, kuna Foshan Lihua valmistas asjaomast toodet ja müüs seda ainult omamaisel turul, samas kui seotud kaubandusettevõtja Foshan Henry Trading eksportis asjaomast toodet teistesse, liiduvälistesse riikidesse, ei esitanud ta komisjonile tõendeid, mis oleksid võimaldanud tal kontrollida, et hageja ja tema kontserni ettevõtjad ei eksportinud asjaomast toodet liitu esialgse uurimise perioodil. Nimelt olid komisjoni sõnul esitatud tõendid ebatäielikud, kuna esiteks Foshan Lihua müügiregistrid esialgse uurimise perioodi kohta ei sisaldnud mingit teavet tarnetingimuste, klientide aadresside või saadetiste sihtkohtade kohta ning teiseks ei sisaldanud Foshan Henry Tradingi müügiregistrid 2009. aasta osas ühegi kliendi nime. Lisaks ei edastanud hageja Foshan Lihua üksikasjalikke müügiregistreid esialgse uurimise perioodist hilisemate aastate kohta.

119 Hageja väidab, et kuna aastani 2013 ei olnud Foshan Lihua äri hea, see tähendab, et temalt ostsid tooteid vaid mõned kliendid, ning et Foshan Henry Tradingi müügimaht oli väga väike, siis leidis Foshan Henry Trading, et ei ole vaja pidada loendit oma klientide nimedest ja aadressidest, mistõttu ei sisaldunud need komisjonile edastatud registrites. Repliigis väidab hageja, et see oli nii pigem piiratud arvu klientide tõttu. Nimelt müüs ta 2009. aastal oma tooteid sõltumatule kaubandusettevõtjale Malaisias. Hageja märkis hagiavalduses siiski, et esialgse uurimise perioodil müüs ta peaaegu kõik või koguni kõik oma tooted Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd vahendusel, mis on Hiina kaubandusettevõtja, millega ta ei olnud seotud, ning et ta sai müügihinna tarnimise korral. See müük oli „omamaine“.

120 Hageja väidab sisuliselt, et alates 2013. aastast tema müük suurenes ning et Foshan Henry Trading otsustas järgida rangemaid raamatupidamiseeskirju ja pidada loendit oma klientide nimedest, aadressidest ja tarnetingimustest. Tal ei olnud mingit ärilist seost eespool punktis 119 mainitud sõltumatute kaubandusettevõtjatega. Komisjonile majandusaastate 2009 ja 2010 kohta esitatud Foshan Henry Tradingi müügi- ja ekspordiregistrid sisaldavad märget lepingu- ja arvenumbrite, makseviisi, saadetise sihtkoha, müügikoguste ja -väärtuste ning lõppsihtkoha kohta.

121 Hageja väidab repliigis, et klientide nime ja aadressi kohta märke puudumine on tingitud sellest, et 2009. ja 2010. aastal ei olnud registrid elektroonilised ning neid ei ajakohastatud.

122 Sellegipoolest olid väidetavalt puudulik raamatupidamisarvestus enne 2013. aastat ja Foshan Henry Tradingi äridokumendid kooskõlas väikestele ettevõtjatele kohaldatavate Hiina eeskirjadega.

123 Hageja sõnul ei ole komisjon neid asjaolusid kunagi vaidlustanud.

124 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

125 Sellega seoses tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, et ta esitas kõnealuses uurimises dokumendid, mille puudumise komisjon tuvastas vaidlustatud otsuse põhjenduses 16. Eelkõige ei esitanud ta ühtegi argumenti ega tõendit, mis kinnitaks, et komisjoni järeldused, mis on tehtud vaidlustatud otsuse kõnealuses põhjenduses ja mis puudutavad ettevõtjat Foshan Lihua, on ilmselgelt väärad. Hageja pigem möönis kõnealuse teabe puudumist ning esitas selle puudumist põhjendavaid argumente. Kuid need argumendid ei lükka ümber samas põhjenduses toodud järeldust, mille kohaselt sisuliselt ei saanud komisjon hageja esitatud dokumentide põhjal kontrollida, et hageja ja tema kontserni ettevõtjad ei eksportinud asjaomast toodet liitu esialgse uurimise perioodil.

126 Esiteks, hageja argument, mille kohaselt ekspordiettevõtja Foshan Henry Trading ei pidanud kuni 2013. aastani mingit loendit oma klientidest ja nende aadressidest põhjusel, et tema müügimaht oli väike või kuna neid oli vähe, ei veena Üldkohut. Kõigepealt tõi komisjon esile, et Foshan Henry Tradingi kohta esitatud müügiarvud sisaldasid kogu nõutud teavet, sealhulgas klientide nimed, aastate kohta 2010–2014, kuid klientide nimed puudusid 2009. aasta kohta. Edasi, nagu väidab komisjon, ei saa Foshan Henry Tradingi tehtud hageja müügi mahtusid, mis on esitatud tema registrites 2009. ja 2010. aasta kohta ja mis on ära toodud kostja vastuse lisas B 12, kuidagi pidada tühiseks. Pealegi ei ole hageja vaidlustanud nende summade õigsust, mida komisjon tõi esile nii oma menetlusdokumentides kui ka kohtuistungil. Viimaks tuleb tõdeda, et argumenti, mille kohaselt on vajaliku teabe puudumine tingitud pigem klientide piiratud arvust (eespool punkt 119), ei ole kuidagi tõendatud ja kinnitab Üldkohtule hageja esitatud teabe usaldusväärsuse puudumist. Nimelt kujutab see argment hageja seisukohta uut muutmist.

127 Teiseks, hageja argumendile, mille kohaselt toimus enne 2013. aastat peaaegu kogu või lausa kogu tema eksport kaubandusettevõtja Foshan Guangchengda Import & Export kaudu, räägib vastu nii kostja vastuse lisades B 19 ja B 29 esitatud dokument, millest nähtub, et hageja müüs oma tooteid olulistes kogustes ka teistele ekspordiettevõtjatele, kui ka hageja enda avaldused, mille kohaselt müüs ta oma tooteid 2009. aastal sõltumatule kaubandusettevõtjale Malaisias.

128 Kolmandaks, mis puudutab komisjonile esitatud hageja argumenti kooskõla kohta väikestele ettevõtjatele kohaldatavate Hiina raamatupidamis- ja registrieeskirjadega, siis piisab, kui tõdeda, et seda ei ole õiguslikult piisavalt põhjendatud. Kuna põhimõte *iura novit curia* ei laiene liikmesriikide õigusele ja veelgi vähem kolmandate riikide õigusele, siis on tegemist faktiküsimusega, mida vajaduse korral peab tõendama isik, kes sellele tugineb (vt selle kohta 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Moravia Consulting *vs.* EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, ei avaldata, EU:T:2017:719, punkt 72). Hageja aga ei esitanud oma väite kinnituseks midagi. Eelkõige ei viidanud hageja käesoleva kohtuasja toimiku ühelegi täpsele leheküljele, et oma väidet tõendada. Igal juhul ei ole see, et riigisisestest raamatupidamisnormidest on kinni peetud, iseenesest tõenduslik sellises dumpinguvastases menetluses nagu käesolevas asjas ja millel on nendest õigusnormidest erinevad eesmärgid.

129 Lisaks tuleb meenutada, nagu tegi komisjon, kellele ei saa samuti ette heita, et ta ei võtnud arvesse võimalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, mis oleks talle haldusmenetluses võidud esitada, kuid mida ei esitatud, sest komisjon ei ole kohustatud omal algatusel ja oletustele tuginedes uurima, milline on see teave, mida oleks talle võidud esitada. Samuti tuleb haldusorgani otsuse õiguspärasust hinnata selle teabe alusel, mis otsuse teinud liidu organil võis olla ajal, mil ta otsuse tegi (vt selle kohta 24. septembri 2002. aasta kohtuotsus Falck ja Acciaierie di Bolzano *vs.* komisjon, C-74/00 P ja C-75/00 P, EU:C:2002:524, punkt 168, ning 14. jaanuari 2004. aasta kohtuotsus Fleuren Compost *vs.* komisjon, T-109/01, EU:T:2004:4, punkt 49). Ent hageja möönis, et küsimust väidetava kooskõla kohta väikestele ettevõtjatele kohaldatavate Hiina raamatupidamis- ja registrieeskirjadega, mille ta komisjonile esitas, haldusmenetluses ei tõstatatud.

130 Neljandaks, kuigi hageja väidab, et Foshan Henry Tradingi müügi- ja ekspordiregistrid, mis esitati komisjonile 2009. ja 2010. majandusaasta kohta, sisaldasid märget lepingu- ja arvenumbrite, makseviisi, saadetise sihtkoha, müügikoguste ja -väärtuste ning lõppsihtkoha kohta, ei tõendanud ta, et need sisaldasid ka klientide nime 2009. aasta kohta. Tegemist on aga asjaoluga, millel vaidlustatud otsuse põhjendus 16 rajaneb.

131 Järelikult tuleb kolmanda väite teine osa tagasi lükata, mistõttu tuleb kolmas väide tervikuna tagasi lükata.

Neljas väide, et rikutud on kaitseõigusi

132 Neljandas väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendusi 13, 14 ja 22. Need on sõnastatud järgmiselt:

> „(13) Lisaks on mõningaid märke sellest, et on filiaale ja/või tütarettevõtjaid, millest komisjonile [hageja] esitatud järjestikustes vastustes ei teatatud. Täiendav teave nende asjaolude laadi kohta nagu teave Shiwanis [asuva] tütarettevõtja olemasolu, mis on ära märgitud äriühingu siseses organisatsiooniskeemis ja muus üldsusele kättesaadavas teabes, edastati [hagejale] komisjoni korraldatud ärakuulamisel 13. jaanuaril 2016. Seda teavet [hageja] ei kinnitanud ega lükanud ümber.
>
> (14) Eeltoodut arvestades on komisjon seisukohal, et teave, mille [hageja] selle kriteeriumi kohta esitas, on ebatäielik ja üldsusele kättesaadavate andmetega vastuolus. [Esialgne] uurimine ei kinnitanud seega, et [hageja] ei olnud seotud ühegi Hiina eksportija või tootjaga, kellele kohaldati kehtivaid meetmeid. Järelikult ei vasta [hageja] sellele kriteeriumile.
>
> […]

(22) Komisjoni arvates ei saa seetõttu, et [hageja] esitatud teave on ebatäielik ja muu tema valduses oleva teabega vastuolus, välistada, et [esialgse] uurimise perioodil eksportis Foshan Lihua asjaomast toodet liitu kas otse või sidusühingute vahendusel või muude sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmislepingute alusel. Uurimise käigus ei leidnud seega kinnitust, et [hageja] ei eksportinud liitu [Hiina Rahvavabariigist] pärit keraamilisi plaate [esialgse] uurimise perioodil. Järelikult ei vasta [hageja] sellele kriteeriumile."

133 Vaidlustatud otsuse põhjendused 13 ja 14, nagu ka otsuse põhjendused 11 ja 12, mida Üldkohus analüüsis kolmanda väite esimese osa raames, on osa selle tingimuse analüüsist, mille kohaselt peab uue eksportiva tootja režiimi kohaldamist taotlev ettevõtja tõendama, et ta ei ole seotud muu ettevõtjaga, kellele kohaldatakse kehtivat dumpinguvastast tollimaksu. Esiteks, vaidlustatud otsuse põhjenduses 13 märkis komisjon, et hageja ei teinud talle teatavaks oma kontserni kogu struktuuri ning et ta ei teavitanud teda seotud äriühingutest või tütarettevõtjatest ja mille tõi siiski ilmsiks avalik teave. Komisjon tutvustas neid asjaolusid hagejale ärakuulamisel ning esitas talle konkreetseid küsimusi seoses Shiwanis (Hiina) asuva tütarettevõtjaga. Teiseks, vaidlustatud otsuse põhjenduses 14 järeldas ta, et teave, mille hageja esitas sellele tingimusele vastamise tõendamiseks, oli ebatäielik ja üldsusele kättesaadavate andmetega vastuolus, mistõttu ei saanud seda tingimust pidada täidetuks.

134 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 22, mis nagu otsuse põhjendus 16, mida Üldkohus analüüsis kolmanda väite teise osa raames, kuulub selle tingimuse analüüsi alla, et hageja kontsern ei ole esialgse uurimise perioodil liitu eksportinud, nendib komisjon sisuliselt, et hageja esiatud teabe ebatäielikkus ja vastuolulisus ei võimalda tal järeldada, et hageja või tema kontsern ei ole sellist eksporti teinud.

135 Kuna käesolev väide koosneb sisuliselt kahest osas, millest üks käsitleb vaidlustatud otsuse põhjendusi 13 ja 14, mis puudutavad teist tingimust, ning teine vaidlustatud otsuse põhjendust 22, mis puudutab esimest tingimust, tuleb neid eraldi analüüsida.

Esimene osa, et seoses vaidlustatud otsuse põhjendustega 13 ja 14 on rikutud kaitseõigusi

136 Esiteks, hageja väidab, et ärakuulamist ei protokollitud ega salvestatud ning talle ei antud mingit teavet Shiwanis asuva tütarettevõtja kohta. Hagejal ei ole seega võimalik kontrollida sellel ärakuulamisel toimunut ning seda, kas komisjon sai õigesti aru seal hageja väljendatust. Repliigis märgib hageja, et komisjon tõstatas tütarettevõtja küsimuse kohtuistungil. Hageja aga ei mäleta täpselt komisjoni esitatud kommentaare. Sellise protokolli või salvestuse puudumisel, mille kohta oleks hagejal olnud õigus esitada oma seisukoht või vajaduse korral parandusi teha, ei saa komisjon vaidlustatud otsuse põhjendamiseks viidata ärakuulamisel väidetavalt öeldule. Ärakuulamine puudutas üldist teavet sisaldavat dokumenti, kuid selles ei ole Shiwanis asuvat tütarettevõtjat mainitud.

137 Seega teavitas komisjon hagejat esimest korda kirjalikult selle Shiwanis asuva tütarettevõtja olemasolust ja tema tähtsusest tehtava otsuse jaoks vaidlustatud otsuses. Teda ei mainitud üldist teavet sisaldavas dokumendis ega üheski muus dokumendis, mistõttu ei teadnud hageja, millistele üldsusele kättesaadavatele andmetele komisjon viitas. Komisjon ei andud kunagi hagejale võimalust väljendada end nende üldsusele kättesaadavate andmete küsimuses või nendega tutvuda.

138 Hageja väidab, et kui tal oleks olnud võimalus end väljendada Shiwanis asuva tütarettevõtja teemal, oleks ta selgitanud, et tegemist ei olnud mitte äriühinguga, vaid ühistuga, mille liikmeks kõik Foshani piirkonna keraamiliste plaatide tootjad, sealhulgas hageja, peavad hakkama ja mille eesmärk on tagada riigi järelevalve all keraamiliste plaatide valdkonnas teadusuuringute ja tehnoloogia ühisprogrammid oma liikmete heaks. Ühistu ei tegele põhitegevuse, tootmis-, müügi- või turustamistegevusega, Hiina valitsus oleks võinud seda kinnitada, kui teda oleks uurimisest teavitatud. On täiesti välistatud, et esialgse uurimise perioodil eksportis see Shiwanis asuv äriühing asjaomaseid tooteid liitu või et teda oleks saanud pidada teiste eksportijatega äriühinguõigusliku seose loonuks.

139 Teiseks, komisjon ei täpsustanud uurimise käigus hagejale, millistele üldsusele kättesaadavatele andmetele ta viitas, et põhjendada vaidlustatud otsuse põhjendust 14. Samuti ei täpsustanud ta põhjusi, miks oli suur hulk hageja esitatud teabest ebatäielik ja vastuoluline.

140 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

141 Ta tunnistab, et ei koostanud ärakuulamise protokolli. Kuid ärakuulamisel tehti ettekanne ja hageja koostas ärakuulamisel arutatud punktidest kokkuvõtte. Pealegi järgnes ärakuulamisele kirjavahetus. Seega oli hagejal võimalus esitada oma seisukohad ärakuulamise ajal ja pärast seda.

142 Mis puudutab Shiwanis asuvat tütarettevõtjat, siis see tuli ilmsiks ettevõtja organisatsiooniskeemist (kostja vastuse lisa B 30). Selle kohta ei esitatud mingeid selgitusi peale selle, et ta on müügipeadirektori kontrolli all. Komisjon esitas ärakuulamisel hagejale tõendeid, kuid hageja ei esitanud selle kohta mingeid seisukohti.

143 Lisaks, hageja veebisaidi rubriigis „Uudised“ on viidatud Cantonis (Hiina) 2015. aastal toimunud messile „China Import & Export“ (kostja vastuse lisa B 32), millest nähtub tütarettevõtja Meta, Inc. ning nimetuse Meta Tiles, Inc. all reklaamitud toodete olemasolu. Komisjon ei teadnud, kas Meta Tiles on üksnes kaubamärk või on tegemist eraldiseisva juriidilise üksusega. Ka see teave esitati hagejale ärakuulamisel, kuid seda ei lükatud ümber ega kinnitatud.

144 Järelikult sisaldavad hagiavalduse punktis 75 esitatud hageja selgitused Shiwanis asuva äriühingu kohta uusi asjaolusid, mida ei ole esitatud kõnealuse uurimise käigus. Selle teabe esitamisega kinnitab hageja tegelikult, et Shiwanis asuv tütarettevõtja on juriidiline isik ning et Foshan Lihual on selles osalus. See uus teave näitab taas, et seotud üksuste kohta hageja esitatud teave osutus ebatäielikuks algusest peale ja et hagejalt saadud avaldused ei ole usaldusväärsed. Hagiavalduse punktis 75 esitatud teave üksnes kinnitab vaidlustatud otsuse järeldusi.

145 Igal juhul ei olnud Shiwanis asuva tütarettevõtja küsimus uue eksportiva tootja režiimi läbivaatamise tulemuse jaoks iseenesest määrav. Uue eksportiva tootja režiimi kohaldamise taotluse rahuldamata jätmiseni viisid pigem kõik hageja esitatud teabes esinevad lüngad ja vastuolud kokku.

146 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjenduses 14 viidatud üldsusele kättesaadavat teavet, siis tegemist on mitme veebisaidiga, kus mainitakse ettevõtjat „Foshan Lehua“, mis asub Shiwanis (kostja vastuse lisa B 31), Meta Tilesi kohta teavet esitanud ettevõtja veebisaidiga (kostja vastuse lisa B 32) ja Hong Kongi (Hiina) äriühingute registrist tehtud päringu tulemustega (kostja vastuse lisa B 34).

147 Sellega seoses nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et õigus olla ära kuulatud on kaitseõiguste järgimise lahutamatu osa ja et see tagab igale isikule võimaluse teha haldusmenetluses – enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist – tarvilikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht (5. novembri 2014. aasta kohtuotsus Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, punkt 46, ja 9. veebruari 2017. aasta kohtuotsus M, C-560/14, EU:C:2017:101, punkt 25).

148 Reegel, mille kohaselt ebasoodsa otsuse adressaadile tuleb enne selle otsuse tegemist anda võimalus oma märkuste esitamiseks, on kantud eelkõige eesmärgist, et nimetatud isik saaks parandada mõne vea või teha teatavaks niisuguseid tema isikliku olukorraga seotud asjaolusid, mis mõjutavad seda, kas otsus tehakse või mitte või kas otsuse sisu on nii- või teistsugune (vt selle kohta 5. novembri 2014. aasta kohtuotsus Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, punkt 47, ja 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

149 Lisaks, nagu nähtub sisuliselt alusmääruse artikli 6 lõike 6 neljandast lõigust (nüüd määruse 2016/1036 artikli 6 lõike 6 neljas lõik), peab isik, kes kavatseb viidata suuliselt esitatud argumentidele, tõendama nende olemasolu.

150 Esiteks, kuigi komisjon väidab, et ta esitas hagejale ärakuulamisel küsimusi Shiwanis asuva tütarettevõtja teemal, mida hageja repliigis möönab, ei koostanud ta ärakuulamise protokolli ega väitnud, et ta selle salvestas. Komisjon ei olnud ka suuteline tooma toimikus välja mis tahes dokumenti, milles sisalduvad küsimused, mis hagejale ärakuulamisel selle tütarettevõtja kohta esitati.

151 Mis puudutab Meta Tilesi väidetava olemasolu küsimust, siis hageja ei nõustu, et komisjon sellest ärakuulamisel juttu tegi.

152 Seoses üldsusele kättesaadava teabega, see tähendab mitmesugused veebisaidid, ei ole komisjon samuti tõendanud, et ta viitas sellele ärakuulamisel või hiljem ning et ta andis hagejale võimaluse end sel teemal väljendada.

153 Järelikult on hageja tõendanud, et komisjon ei saanud vaidlustatud otsuse põhjendustes 13 ja 14 tugineda ärakuulamisel öeldule või teabele, mille kohta hageja ei saanud tõhusalt oma seisukohta teatavaks teha.

154 Lisaks, Foshan Lihua organisatsiooniskeem, mis sisaldas märget Shiwanis asuva haru kohta, esitati komisjonile juba hageja 7. septembri 2013. aasta kirjas, mis on ära toodud kostja vastuse lisas B 2. Seega võis komisjon sel teemal hagejat küsitleda ammu enne ärakuulamist.

155 Teiseks tuleb analüüsida, kas eespool punktis 153 toodud järeldus muudab tühiseks vaidlustatud otsuse põhjenduse 14 lõpus esitatud järelduse, mille kohaselt ei kinnitanud uurimine, et hageja ei olnud seotud ühegi Hiina eksportija või tootjaga, kellele kohaldati kehtivaid meetmeid.

156 Vaidlustatud otsuse põhjendusest 14 nähtub, et see rajaneb kahel hagejale etteheidetud puudusel. Esiteks on tegemist hageja esitatud teabe vastuoluga üldsusele kättesaadavate andmetega ja mis puudutab järeldusi, mis on toodud vaidlustatud otsuse põhjenduses 13, mille puhul eespool punktis 153 tõdeti, et selles on rikutud hageja kaitseõigusi.

157 Teiseks põhineb vaidlustatud otsuse põhjendus 14 ka hageja estatud teabe ebatäielikkusel. Kuigi selles tõepoolest viidatakse ka täpsustuste puudumisele Shiwanis asuva tütarettevõtja kohta, puudutab see eelkõige vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 tuvastatud asjaolusid, mille põhjendatus tehti kindlaks kolmanda väite esimese osa raames.

158 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 täheldas komisjon muu hulgas, et puuduvad tõendid selgituste nõuetest ilmsiks tulnud kahe ettevõtja olemasolu ja tegevuse kohta ning äri- ja investeerimisühingu Lihua International (HK) Holdingi investeerimistegevuse kohta. Nendes küsimustes täpse ja kontrollitava teabe puudumise tõttu ei saanud komisjon kindlaks teha, et hageja kontsernil ei olnud seoseid teiste äriühingutega, kellele kohaldatakse kehtivat dumpinguvastast tollimaksu.

159 Järelikult ei too vaidlustatud otsuse põhjenduse 13 kohta esitatud hageja argumendi põhjendatus kaasa otsuse põhjenduses 14 analüüsitava tingimuse kohta tehtud lõppjärelduse tühistamist. See peab veelgi enam paika, kuna sõnast „[l]isaks“ vaidlustatud otsuse põhjenduse 13 alguses nähtub, et selles põhjenduses toodud põhjused on täiendavad ja teisejärgulised võrreldes vaidlustatud otsuse põhjendustes 11 ja 12 tooduga. Need argumendid on seega tulemusetud ning tuleb igal juhul ka vaatamata nende põhjendatusele tagasi lükata.

160 Järelikult tuleb neljanda väite esimene osa tagasi lükata.

Teine osa, et seoses vaidlustatud otsuse põhjendusega 22 on rikutud kaitseõigusi

161 Repliigis väitis hageja, et teda ei ole kunagi teavitatud sellest, et komisjon kutsus liidu tootmisharu esindajat asjas osalema. Hageja sai sellest teada alles siis, kui see isik käesolevasse menetlusse astus. Kostja vastuse lisast B 16 nähtub, et Cerame-Unie esitas komisjonile mahuka toimiku, mis sisaldas muu hulgas kinnitusi hageja kontserni struktuuri ja tema eksporditegevuse kohta. Selle dokumendi kohaselt on oluline, et komisjon kontrollib tähelepanelikult, kas hageja ja mõni tema filiaalidest eksportis esialgse uurimise perioodil keraamilisi plaate või mitte. Kuid seda dokumenti ei ole kunagi hagejale kättesaadavaks tehtud, mistõttu tal ei olnud võimalust seda kommenteerida. Lisaks, vaidlustatud otsuse põhjenduses 22 on korratud Cerame-Unie kasutatud sõnastust, kui selles märgitakse, et „ei saa välistada“, et eksport toimus esialgse uurimise perioodil. Komisjon rajas seega oma otsuse teabele, mida hagejal ei olnud võimalust kommenteerida.

162 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

163 Selles suhtes tuleb eelnevalt analüüsida selle väiteosa vastuvõetavust, mis on esitatud alles repliigi staadiumis.

164 Kui hagejale kohtuistungil selle kohta küsimusi esitati, väitis ta, et seda, et hagiavalduses neid argumente ei esitatud, põhjendab asjaolu, et nende aluseks oli teave, millest hageja sai teada alles käesoleva kohtumenetluse käigus.

165 Ent vastupidi hageja väidetule nähtub 18. septembri 2015. aasta kirjast, et teda teavitati sellest, et komisjon oli liidu tootmisharult saanud uurimise kohta teavet. Kui komisjon seda teavet talle omal algatusel ei edastanud, oli hagejal siiski täielik õigus nõuda selle edastamist, et esitada oma seisukohad; hageja seda ei teinud (vt selle kohta 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Yingli Energy (China) jt *vs.* nõukogu, T-160/14, ei avaldata, EU:T:2017:125, punkt 252].

166 Järelikult tuleb neid argumente pidada uuteks argumentideks ja seega vastuvõetamatuna tagasi lükata.

167 Igal juhul tuleb argument ka sisuliselt tagasi lükata.

168 Hageja ei ole tõendanud, et komisjon kasutas muutmatul kujul vaidlustatud otsuses järeldusi, millele jõudis Cerame-Unie. Vaidlustatud otsuse põhjendus 22, mida hageja kritiseerib, on komisjoni uurimise tulemus. Selles on küll kasutatud sarnast või lausa sama sõnastust kui Cerame-Unie kirjas, see tähendab, et „ei saa välistada“, et eksport toimus esialgse uurimise perioodil. Kuid see tuleneb üksnes sellest, et lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud tingimuste täidetuse tõendamise koormis lasub hagejal, mitte komisjonil.

169 Järelikult tuleb neljanda väite teine osa tagasi lükata, mistõttu tuleb see väide tervikuna tagasi lükata.

Viies väide, et kuritarvitatud on võimu ning rikutud on õigusnormi

170 Viiendas väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendusi 11, 12 ja 16–19. Otsuse põhjendused 11, 12 ja 16 on juba esitatud eespool punktis 91. Põhjendused 17–19 on sõnastatud järgmiselt:

„(17) Samuti esinevad tõsised kahtlused [hageja] esitatud andmete õigsuses. Küsimustiku vastuses märgitud aastate 2009–2015 keskmine tootmisvõimsus oli tunduvalt väiksem Foshan Lihua poolt oma [veebi]saidil ning teistel kommerts[veebi]saitidel teatatud tootmisest.

(18) [Hageja] esitas ka igakuiseid sisearvandmeid uute tooteliikide toodangu kohta, mida hakati tootma 2013. aastal. Kui aga neid arvandmeid ekstrapoleerida ühe aasta kohta, on uue tootevaliku aastane kogutoodang kõrgem, kui küsimustiku vastuses märgitud kogutootmisvõime ka juhul, kui need arvandmed ei hõlma tavatooteid ega võta arvesse kõiki uude tootevalikusse kuuluvaid tooteliike.

(19) Lisaks, [Foshan Henry Tradingi] kogu eksportmüük aastatel 2011 ja 2012, nagu see nähtub nendest müüginäitajatest, on suurem Foshan Lihua deklareeritud kogutootmisvõimsusest. 2013. aastal moodustas [Foshan Henry Tradingi] eksport veel üle 90% deklareeritud tootmisvõimsusest. [Hageja] kinnitas, et see on tingitud erinevustest [Foshan Henry Tradingi] varude raamatupidamises kajastamise ja müügi kuupäevade vahel. Varud ei saa siiski selgitada pidevat suundumust kolmel aastal."

171 Komisjon toob vaidlustatud otsuse põhjendustes 17–19 sisuliselt esile lahknevused hageja esitatud andmetes või vastuolud internetis esitatud andmetega tema tootmisvõimsuse, tegeliku toodangu ja Foshan Henry Tradingi eksportmüügi kohta.

172 Hageja väidab, et komisjonil ei ole õigust esitada küsimusi, mis ei ole seotud uue eksportiva tootja režiimiga. Vaatamata sellele, et hageja seda küsis oma vastuses üldist teavet sisaldavale dokumendile, ei selgitanud komisjon kunagi, kuidas puutuvad tekstiili, papi või rahastamise sektoris tegutseva äriühingu ärilised arvandmed asjasse keraamiliste plaatidega seotud juhtumil.

173 Kuivõrd vaidlustatud otsuse põhjenduses 16 viitas komisjon esialgse uurimise perioodist hilisematele müügiregistritele ja tema otsus rajaneb sellel elemendil, siis rikkus ta ka õigusnormi, sest sellel müügil ei ole mingit seost asjaomase läbivaatamisega.

174 Vaidlustatud otsuse põhjendus 17 sisaldab aga „kohatut" kinnitust uue eksportiva tootja analüüsi raames, mis puudutab vaid eksporti esialgse uurimise perioodil ning seost eksportijatega. Tootmisnäitajatel ja andmetel, mis on hilisemad esialgse uurimise perioodist, ei ole mingit seost selle läbivaatamisega.

175 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

176 Sellega seoses tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on akti puhul võimu kuritarvitamisega tegemist vaid siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja kokkulangevate tõendite põhjal selgub, et akt on vastu võetud eranditult või vähemalt määravalt muude eesmärkide saavutamiseks kui need, mida toodi esile, või aluslepingus asjaomase juhtumi lahendamiseks spetsiaalselt ette nähtud menetluse vältimiseks (13. novembri 1990. aasta kohtuotsus Fedesa jt, C-331/88, EU:C:1990:391, punkt 24; vt selle kohta ka 15. juuli 1994. aasta kohtuotsus Matra Hachette *vs*. komisjon, T-17/93, EU:T:1994:89, punkt 173). Ent piisab, kui tõdeda, nagu teeb komisjon, et kuna hageja ei ole tõendanud ega isegi tõhusalt väitnud, et komisjon võttis vaidlustatud otsuse vastu muude eesmärkide saavutamiseks kui need, mida esile toodud, tuleb väide tagasi lükata.

177 Kuivõrd hageja väidab, et komisjon rikkus õigusnormi, tuginedes vaidlustatud otsuse põhjenduses 16 Foshan Lihua üksikasjalikele müügiregistritele esialgse uurimise perioodist hilisemate aastate kohta, siis tuleb tõdeda, et hageja kritiseerib täiendavuse huvides esitatud põhjendust, millele eelneb sõna „lisaks". Argument on seega tulemusetu.

178 Lisaks, kuigi ta seda tungivalt rõhutas, ei tõendanud hageja absoluutselt, et esialgse uurimise perioodist hilisemad andmed ja andmed, mis puudutavad papi, tekstiili ja investeeringute valdkonnas tegelevaid äriühinguid, ei ole uurimisega kuidagi seotud (vt eespool punktis 103 viidatud kohtupraktika).

179 Ent nagu komisjon sisuliselt väidab, on võimalik eespool punktis 178 osutatud andmeid kasutada, et kontrollida eelkõige teavet kontserni tegevuse kohta esialgse uurimise perioodil, sealhulgas ettevõtjad, kes tegelevad asjaomase toote valdkonnas. Seega ei läinud komisjon ilmselgelt kaugemale sellest, mis on vajalik juhtumi uurimiseks.

180 Järelikult tuleb viies väide tagasi lükata.

Kuues väide, et ilmselgelt on rikutud õigusnormi

181 Kuuendas väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendusi 16 ja 22. Need põhjendused on juba esitatud eespool punktides 91 ja 132.

182 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendust 16, mille kohaselt „ei saanud komisjon kindlaks teha, kas Foshan Lihua eksportis asjaomast toodet liitu [esialgse] uurimise perioodil“, siis väidab hageja esiteks, et keegi ei saa kindlalt tõendada, et ta on [esialgse] uurimise perioodil liitu eksportinud, sest mingit eksporti ei toimunud. Ettevõtja, kes soovib uue eksportiva tootja režiimi kohaldamist, peab üksnes esitama tõendid, mis esmapilgul kinnitavad, et ta ei ole asjaomast toodet sel perioodil liitu eksportinud ning et tal ei olnud mingit seost teiste asjaomase toote eksportijatega, kellele kohaldatakse kehtivat dumpinguvastast tollimaksu, nagu see oli Korea eksportiva tootja puhul menetluses, mille tulemusel võeti vastu rakendusmäärus 2015/2179. Teiseks ei saa komisjonil objektiivse uurimisasutusena alusmääruse kohaselt olla kohustust püüda seda eksporti tuvastada.

183 Seoses vaidlustatud otsuse põhjendusega 22 väidab hageja, et väljendil „ei saa välistada“ ei ole alusmääruses ega lõplikus määruses mingit õiguslikku alust. Tegemist on meelevaldse järeldusega, mis põhineb oletusel. Esiteks ei esita komisjon mingit kaudset tõendit selle kohta, et asjaomast toodet eksporditi liitu kas otse või sidusühingute vahendusel või muude sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmiskokkulepete alusel. Teiseks, kuna hagejal lasuv tõendamiskoormis kohustab teda esitama tõendeid, mis esmapilgul näitavad, et ta ei eksportinud asjaomast toodet liitu esialgse uurimise perioodil ning et tal ei ole mingit seost teiste asjaomase toote eksportijatega, kellele kohaldatakse kehtivaid dumpinguvastaseid meetmeid, on täiesti loogiline, et ekspordi ja seoste olemasolu ei saa kunagi olla täielikult välistatud.

184 Järelikult on nende kahe järelduse puhul tehtud ilmseid hindamisvigu.

185 Lisaks, repliigis väidab hageja, et eespool punktides 182 ja 183 esitatud argumendid tõendavad samuti, et selgelt on rikutud komisjoni hindamispädevust.

186 Komisjon ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

187 Sellega seoses tuleb nentida, et kuues väide puudutab küsimusi, mis on seotud tõendamiskoormise ja tõendamise tasemega, mis on isikul, kellel see kohustus lasub. Neid küsimusi on liiati põhjalikult arutatud ja analüüsitud teise väite raames.

188 Esiteks tuleb meenutada (vt eespool punkt 83), et kuigi hageja väidab korduvalt, et talle oleks tulnud kohaldada uue eksportiva tootja režiimi, kuna ta esitas tõendeid, mis esmapilgul näitavad, et ta täitis vajalikud tingimused, ei viita miski lõpliku määruse artiklis 3, ja veelgi vähem alusmääruse artikli 11 lõikes 4 sellele, et seadusandja on nõudnud sellist tõendamise taset. Mõlemal juhul nägi seadusandja lihtsalt ette, et vajalike tingimuste täidetust peab tõendama ettevõtja, kes on huvitatud uue eksportiva tootja režiimist.

189 Nagu järeldatud eespool punktides 82–90, siis esiteks ei tulene rakendusmäärusest 2015/2179 midagi muud ning teiseks ei diskrimineeritud hagejat kuidagi võrreldes kõnealuse Korea eksportiva tootjaga.

190 Teiseks, kuigi hageja leiab, et temalt nõuti võimatu tõendamist, tuleb märkida, et olematu asjaolu tõendamine võib tõepoolest olla võimatu. Nii lõpliku määruse artikli 3 kui ka alusmääruse artikli 11 lõike 4 alusel uue eksportiva tootja režiimi taotlejal lasuvat tõendamiskoormist ei ole siiski iseenesest võimatu täita. Täielike, sidusate ja kontrollitavate andmete ja tõendite esitamine eelkõige kogu oma müügi ja kontserni struktuuri kohta, mida nõuti läbivaatamise küsimustikus ja võimalikes selgituste nõuetes, võimaldab komisjonil välistada, kui see tegelikult nii ei ole, et asjaomast toodet on liitu eksporditud esialgse uurimise perioodil, või koguni järeldada, et hageja ei ole seotud ühegi eksportiva tootjaga, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu.

191 Kolmandaks, kuivõrd hageja kritiseerib konkreetseid väljendeid „ei saanud komisjon kindlaks teha, kas Foshan Lihua eksportis asjaomast toodet liitu [esialgse] uurimise perioodil“ ja „ei saa välistada, et Foshan Lihua eksportis sel perioodil asjaomast toodet liitu kas otse või sidusühingute vahendusel või muude sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmiskokkulepete alusel“, siis need väljendid tulenevad otse esiteks nõutava tõendamiskoormise jaotusest, et välja selgitada, kas huvitatud ettevõtjale uue eksportiva tootja reziimi kohaldamise kolm tingimust on täidetud, ning teiseks selle raames nõutavast tõendamise tasemest (vt eespool punkt 188). Seega, vastupidi hageja väidetule ei pea komisjon tõendama, et hageja on asjaomast toodet liitu eksportinud või et ta on seotud ettevõtjatega, kellele kohaldatakse kõnealust dumpinguvastast tollimaksu, ega esitama selle kohta kaudseid tõendeid. Selle režiimi kohaldamise taotluse rahuldamata jätmiseks piisab sisuliselt, et ettevõtja esitatud tõendid on tema väidete põhjendamiseks ebapiisavad, nagu oli käesolevas asjas. Nagu komisjon õigesti väidab, peab ta oma rolli raames uue eksportiva tootja režiimi kohaldamist käsitlevates uurimistes kõiki tal olevaid vahendeid kasutades kontrollima ettevõtja esitatud väidete ja tõendite õigsust (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 32). Kuna ta vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega päädinud uurimises nii tegi, ei ületanud komisjon oma pädevuse piire, ei teinud mingit ilmset hindamisviga ega väljunud objektiivse uurimisasutuse positsioonist.

192 Neljandaks, mis puudutab repliigis esitatud väidet, et eespool punktides 182 ja 183 esitatud argumendid näitavad samuti, et selgelt on rikutud komisjoni hindamispädevust, siis piisab, kui tõdeda, et see ei lisa midagi selle väite raames juba esitatud argumentidele, mis on eespool punktides 188–191 tagasi lükatud.

193 Järelikult tuleb kuues väide tagasi lükata.

Seitsmes väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud ning põhjenduse aluseks ei ole mitte asjaolud, vaid eeldused

194 Seitsmendas väites kritiseerib hageja vaidlustatud otsuse põhjendusi 17–22. Otsuse põhjendused 17–19 on juba ära toodud eespool punktis 170 ning otsuse põhjendus 22 eespool punktis 132. Vaidlustatud otsuse põhjendused 20 ja 21 on sõnastatud järgmiselt:

„(20) Viimaks, [hageja] märkis mitmel veebisaidil, et liit on äriühingu sihtturg ning tema keraamilisi plaate on kirjeldatud nii, et need on „alates 2004 EÜ sertifikaadiga märgistatud“ ja „Euroopas populaarsed“. Seega võis [hageja] keraamilisi plaate liitu eksportida vähemalt 2004. aastast. Seega on vähe tõenäoline, et pärast seda, kui saadi asjaomase toote liitu eksportimiseks vajalik EÜ sertifikaat, ei teinud [hageja] seda enne 2012. aastat, see tähendab kaheksa aastat pärast sertifikaadi saamist.

(21) Hageja väidab, et EÜ sertifikaadi olemasolu ei olnud tõend esialgse uurimise perioodil toimunud ekspordi kohta ning et EÜ sertifikaati kasutati müügi korral Aafrikas, Koreas, Venemaal, Valgevenes ja Ukrainas asuvatele klientidele, kelle jaoks on EÜ sertifikaat kvaliteedi tagatis. See ei muuda aga kuidagi eespool põhjenduses 20 esitatud komisjoni arutluskäiku. Isegi kui vastab tõele, et EÜ sertifikaat võib olla teatud riikides kasulik turustusvahend, on vähe tõenäoline, et see põhjendas iseenesest EÜ sertifikaadi saamise kulukat menetlust, kui ei olnud kavatsust

hakata liitu eksportima. Nimelt eeldab see menetlus muu hulgas tootmisprotsessi kohaldamist, uusi katsemeetodeid, märgise lisamiseks disaini võimalikku muutmist ning sertifitseerimist kolmanda isiku poolt. Lisaks on EÜ sertifikaat kohustuslik liitu eksportmüügi jaoks, kuna keraamilised plaadid on ehitustooted, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT 2011, L 88, lk 5), kohaldamisalasse. Seepärast lükati kõnealune väide tagasi.“

195 Viidates eelkõige 18. juuni 1986. aasta kohtumäärusele British American Tobacco ja Reynolds Industries *vs.* komisjon (142/84, ei avaldata, EU:C:1986:250, punkt 13), 17. novembri 1987. aasta kohtuotsusele British American Tobacco ja Reynolds Industries *vs.* komisjon (142/84 ja 156/84, EU:C:1987:490) ning 1. oktoobri 2009. aasta kohtuotsusele Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware *vs.* nõukogu (C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 83) ja kohtujurist Slynni ettepanekule kohtuasjas Hasselblad *vs.* komisjon (86/82, EU:C:1983:204), väidab hageja kõigepealt, et õigus olla ära kuulatud on põhiõigus, mis tagab igale isikule võimaluse teha haldusmenetluses, enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist, tarvilikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht. Komisjon peab nimelt arvestama ettevõtjate vastustest nähtuvate asjaoludega, et loobuda põhjendamata vastuväidetest või et muuta ja täiendada nii faktiliselt kui ka õiguslikult oma argumente nende vastuväidete toetuseks, mille juurde ta jääb. Komisjon oleks seega pidanud läbi vaatama järeldused, mille ta tegi uurimise käigus, ning eelkõige üldist teavet sisaldavas dokumendis, arvestades hageja selgitusi ja argumente. Kuigi komisjon ei olnud hageja sõnul kohustatud lõplikus otsuses vastama kõigile hageja esitatud argumentidele, pidi ta olema vastuvõtlik, avatud nendele argumentidele ning olema valmis laskma end veenda ja lisama lõplikku otsusesse vähemalt tema põhiargumendid. Seega on komisjon kohustatud analüüsima kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, mis hageja talle teatavaks teeb.

196 Ent komisjon ei järginud käesolevas asjas õigust olla ära kuulatud ja õigust heale haldusele lojaalselt ja tõhusalt. Nimelt, lubades ja paludes hagejal end kirjalikult ja suuliselt kaitsta, jättis komisjon tegelikkuses täielikult tähelepanuta kõik esitatud asjaolud ja argumendid. Seega ei kuulatud hagejat tõhusalt ära.

197 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendust 17, siis väidab hageja, et komisjon jättis arvesse võtmata tema arvukad vastuargumendid, mis on esitatud üldist teavet sisaldavale dokumendile esitatud 20. detsembri 2015. aasta vastuse II osa punktis 3. Nimelt on selle põhjenduse sõnastuses korratud sõna-sõnalt üldist teavet sisaldava dokumendi põhjendust 14. Komisjon ei näidanud ära, millistele „muudele kommertsveebisaitidele“ ta vaidlustatud otsuse põhjenduses 17 viitas; see takistas hagejal ennast kaitsta.

198 Hageja väidab, et ta selgitas, et komisjonile tootmise kohta esitatud arvandmed põhinesid tema auditeeritud aruannetel, mis sisalduvad komisjoni toimikus. Seevastu veebisaitidelt võetud teabel, mille eesmärk on avaldada tulevastele klientidele muljet, on hoopis teine eesmärk kui auditeeritud aruannetel ning see teave ei pea olema nii täpne kui auditeeritud finantsaruanded. Määravad on seega ainult auditeeritud andmed.

199 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendusi 18 ja 19, siis on kõnealused erinevused lihtsalt selgitatavad ning komisjoni teavitati neist üldist teavet sisaldavale dokumendile hageja esitatud vastuse punktides 3 ja 4. Need tulenevad sellest, et Foshan Lihua ja Foshan Henry Trading on sama kontserni kaks eri äriühingut, ja sellest, et raamatupidamisarvestuses kajastamise kuupäevad on erinevad. Hiina õiguse kohaselt peab selline tootja nagu hageja esitama arve, millel on märgitud käibemaks, Foshan Henry Tradingile, kui kaup on peale laaditud ja Hiinast välja toimetatud. See võib toimuda mitu nädalat pärast seda, kui kaup on füüsiliselt Hiinast välja toimetatud. Seevastu peab selline eksportija nagu Foshan Henry Trading deklareerima kauba Hiina tolliasutustele selle eksportimise täpsel ajal, see tähendab, kui kaup Hiinast füüsiliselt välja toimetati, mistõttu on märkimisväärsed ajavahed hageja ja Foshan Henry Tradingi raamatupidamises kajastamise kuupäevade vahel, eriti aasta lõpus, kui mõnikord eksporditi tohutult suuri kaubakoguseid. Foshan Henry Trading laadis kauba peale ja

eksportis seda aasta kahel viimasel kuul, kuid arved, kus oli ära märgitud käibemaks, saatis Foshan Lihua järgneval aastal, Seetõttu ladustab ja ekspordib Foshan Henry Trading teatud kaupa alles järgneval aastal. Just seetõttu moodustab Foshan Henry Tradingi eksport mõnikord 90% tootmisvõimsusest. See olukord aga kordus katkematult aastaid kuni 2013. aastani kaasa arvatud.

200 Komisjon ei selgitanud, kuidas ta jõudis vaidlustatud otsuse põhjenduses 19 esitatud järeldusele, mille kohaselt ei saanud viivitused inventuuride koostamisel selgitada kolmel aastal jätkuvat suundumust. Näib, et Hiinas on sellised viivitused pigem sagedased raamatupidamistava ja avalikesse registritesse kandmise tõttu.

201 Komisjon jättis need argumendid tähelepanuta, kuna vaidlustatud otsuse põhjendustes 18 ja 19 on sõna-sõnalt korratud üldist teavet sisaldava dokumendi põhjendusi 15 ja 16.

202 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendusi 20–22, siis kuigi komisjon möönis, et EÜ sertifikaat on muudel turgudel peale liidu turu kasutatud turvaelement ja kvaliteedimärk, kinnitab ta sellegipoolest, et on vähe tõenäoline, et see põhjendas iseenesest EÜ sertifikaadi saamise kulukat menetlust, kui ei olnud kavatsust hakata liitu eksportima.

203 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 22 järeldas komisjon selles suhtes, et kuna hageja esitatud teave oli ebatäielik ja muu tema käsutuses oleva teabega vastuolus, siis ei saa välistada, et Foshan Henry Trading eksportis esialgse uurimise perioodil asjaomast toodet liitu kas otse või sidusühingute vahendusel või muude sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmiskokkulepete raames. Uurimine ei võimaldanud seega kindlaks teha, et hageja ei ole asjaomast toodet esialgse uurimise perioodil liitu eksportinud. Korrates sõna-sõnalt üldist teavet sisaldava dokumendi põhjendusi 17–19, jättis komisjon tähelepanuta vastuargumendid, mille hageja esitas sellele dokumendile esitatud vastuse punktides 5 ja 6 ning mis on toodud hagiavalduse lisas A 5. Hageja näitas, kui oluline oli EÜ sertifikaat isegi Korea klientidele. Liidu ohutusstandarditest kinnipidamine on oluline vahend müügi edendamiseks väljaspool liitu, komisjon jättis selle aga arvesse võtmata, jäädes oma seisukoha juurde, et 2004. aastal väljastatud sertifikaadi suured kulud annavad tunnistust hageja soovist hakata liitu eksportima.

204 Kuigi on tõsi, et hagejal on alati olnud soov liitu eksportida, ei õnnestunud tal kahjuks seda teha enne 2013. aastat ning komisjonil ei ole ühtegi tõendit selle soovi konkretiseerumise kohta. Pealegi ei teinud ta vajalikke kulutusi EÜ sertifikaadi saamiseks mitte ainult selleks, et tal oleks võimalik eksportida liitu, vaid ka teistele turgudele, kus see sertifikaat võis olla äriline trump.

205 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 22 kvalifitseerib komisjon hageja esitatud teabe ebatäielikuks ja vastuoluliseks, kuid ta ei ole suuteline täpsustama, milline teave on ebatäielik või vastuoluline, ega seda, miks see teave on ebatäielik või vastuoluline.

206 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

207 Sellega seoses ja nagu meenutatud neljanda väite raames, nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et õigus olla ära kuulatud on kaitseõiguste järgimise lahutamatu osa ja et see tagab igale isikule võimaluse teha haldusmenetluses, enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist, tarvilikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht (vt eespool punkt 147).

208 Reegel, mille kohaselt ebasoodsa otsuse adressaadile tuleb enne selle otsuse tegemist anda võimalus oma märkuste esitamiseks, on kantud eelkõige eesmärgist, et nimetatud isik saaks parandada mõne vea või teha teatavaks niisuguseid tema isikliku olukorraga seotud asjaolusid, mis mõjutavad seda, kas otsus tehakse või mitte või kas otsuse sisu on nii- või teistsugune (vt eespool punkt 148).

209 Kuid asjaolu, et vaidlustatud otsuse põhjendused 17–20 ning 22 on sõnastatud samamoodi, nagu üldist teavet sisaldava dokumendi põhjendused 14–18, ei tähenda veel, nagu väidab komisjon, et viimane jättis hageja esitatud selgitused arvesse võtmata ning rikkus seega tema õigust olla haldusmenetluses

ära kuulatud. Nagu teevad kohtuasja pooled, tuleb viidata kohtujurist Slynni ettepanekule kohtuasjas Hasselblad *vs.* komisjon (86/82, EU:C:1983:204), mille kohaselt viitab see asjaolu pigem sellele, et hageja esitatud argumendid ja tõendid ei veennud komisjoni ning viimane lükkas nad seetõttu tagasi. Pealegi nähtub hageja 15. jaanuari 2016. aasta kirjast, mis saadeti komisjonile, et teha kokkuvõte 13. jaanuari 2016. aasta ärakuulamise sisust, et hageja võttis teadmiseks, et komisjonile esitatud argumendid ja dokumendid, sealhulgas need, mis on hilisemad üldist teavet sisaldava dokumendi avalikustamisest, ei veennud komisjoni, et lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud kaks vaidlusalust tingimust uue eksportiva tootja režiimi kohaldamiseks olid täidetud. Seega ei saa ta väita, et komisjon jättis saadud teabe lihtsalt tähelepanuta.

210 See järeldus on kooskõlas kohtupraktikaga, mille kohaselt peab ELTL artikliga 296 nõutavast põhjendusest selgelt ja ühemõtteliselt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, mistõttu huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjusi ja liidu kohtul teostada kontrolli. Ei saa siiski nõuda, et põhjenduses oleks toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme. Pealegi tuleb vaidlustatud akti põhjendusi hinnata hagejale edastatud teabest ja hageja poolt haldusmenetluse käigus esitatud märkustest lähtudes. Eeskätt ei saa nõuda, et dumpinguvastaste otsuste põhjendustes oleksid täpsustatud otsuse esemeks olevad faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis sageli on väga arvukad ja keerukad, kui need otsused asetuvad selle terviku süstemaatilisse raamistikku, mille osa need on. Sellega seoses piisab, kui institutsioonide arutluskäik ilmneb nendest otsustest selgelt ja ühemõtteliselt (vt selle kohta 22. mai 2014. aasta kohtuotsus Guangdong Kito Ceramics jt *vs.* nõukogu, T-633/11, ei avaldata, EU:T:2014:271, punkt 120 ja seal viidatud kohtupraktika).

211 Pealegi vastab vaidlustatud otsuse põhjendus 21 just nimelt seisukohtadele, mille hageja esitas pärast üldist teavet sisaldava dokumendi teatavakstegemist.

212 Järelikult tuleb hageja argumendid, millega ta soovib tõendada, et rikutud on tema õigust olla ära kuulatud, pelgalt sellega, et vaidlustatud otsuse ja üldist teavet sisaldava dokumendi mitu põhjust on identsed, tagasi lükata.

213 Nüüd tuleb analüüsida konkreetset kriitikat, mille hageja esitas vaidlustatud otsuse konkreetsete põhjenduste kohta.

214 Esiteks, mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjenduse 17 kohta esitatud kriitikat (vt eespool punktid 197 ja 198), siis hageja argumendile, mille kohaselt ei olnud tal võimalik väljendada seisukohta komisjoni viidatud teabeallikate kohta, räägib vastu kostja vastuse lisas B 18 esitatud teine selgituste nõue. Komisjon märgib selgelt, et tema teabeallikad on hageja enda ja rahvusvaheliselt tuntud ettevõtja Global Manufacturer Certification (edaspidi „GMC“), kes auditeeris 2009. aastal hagejat sertifitseerimismenetluse raames, veebilehed. Seega tuleb väide tagasi lükata.

215 Kuigi hageja väidab, et ta esitas oma vastuses üldist teavet sisaldavale dokumendile selle kohta selgitusi, tuleb tõdeda, et hagiavalduse lisas A 6 toodud kaks kirja ei sisalda mingit teavet, mis võiks selgitada tootmisvõimsuses esinevaid erinevusi küsimustikule antud vastuse ja nii tema kui ka GMC veebisaidil esitatud teabe vahel. Seega tuleb argument tagasi lükata.

216 Mis puudutab argumenti, mille kohaselt küsimustikule hageja esitatud vastused põhinevad auditeeritud ja komisjonile esitatud aruannetel, siis tuleb tõdeda, et ta ei too välja, kus Üldkohtu toimikus täpselt vajalik teave on. Pealegi ei lükka ta ümber komisjoni argumenti, mille kohaselt ei sisalda need auditid vaatlusalust teavet.

217 Samuti ei ole usutav, kui püüda niivõrd suuri erinevusi kui need, millele viitas komisjon, põhjendada argumendiga, et tema enda veebisaidil või GMC veebisaidil esitatud teave ei ole täpne, kuna seda ei ole saadud põhjaliku analüüsi tulemusel. See argument ei ole seega tulemuslik.

218 Igal juhul tuleb toonitada, et hageja esitas Üldkohtus vaid üldisi väiteid. Hageja ei esitanud ühtegi analüüsi, et tõendada komisjoni kasutatud arvandmete ebaõigsust või tema tehtud järelduste ilmset ebaõigsust.

219 Teiseks, kuigi vaidlustatud otsuse põhjendust 18 on mainitud vaidlustatud põhjenduste hulgas, tunnistas hageja kohtuistungil, et ta ei esitanud selles suhtes mingit konkreetset kriitikat. Seega tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, et selles põhjenduses esitatud põhjused sisaldasid käesolevas väites väidetud vigu.

220 Kolmandaks, mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendust 19, siis piisab, kui tõdeda, et hageja ei tõenda Hiina käibemaksualase õigusnormi olemasolu, millele ta tugineb (vt selle kohta 12. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Moravia Consulting *vs.* EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, ei avaldata, EU:T:2017:719, punkt 72). Samuti ei ole hageja tõendanud, et suurem osa tema ekspordist toimus tegelikult aasta lõpus. Kostja vastuse lisast B 12 nähtub pealegi, et ajavahemikus 2009–2015 ei ületanud Foshan Henry Tradingi kõikide nende aastate kahe viimase kuu müük kuidagi muude kuude müüki. Lisaks, komisjon väidab õigesti, et registreerimiskuupäevad saavad mahtude nihet selgitada vaid ühe aasta lõikes. Hageja aga väitis, et selline olukord kordub katkematult aastate jooksul kuni aastani 2013 kaasa arvatud. Seega, kui sama nihe toimub mitme aasta jooksul, ei ole enam mingit erinevust, kuna ühe konkreetse aasta jooksul raamatupidamises kajastamata maht tuleb kajastada raamatupidamises järgmise aasta jooksul ning kogumaht erinevatel aastatel jääb samaks või on sarnane. Seega tuleb vaidlustatud otsuse põhjenduse 19 kohta esitatud argumendid tagasi lükata.

221 Neljandaks, mis puudutab argumente mõju kohta, mis on sellel, et hagejal on EÜ sertifikaat, selle tingimuse hindamisele, et uue eksportiva tootja režiimi taotleja peab tõendama, et ta ei ole esialgse uurimise perioodil asjaomast toodet liitu eksportinud, siis tuleb komisjoni järeldusi hinnata juhtumi kontekstis. Komisjon nõustub, et sertifikaat võib olla mõnedes kolmandates riikides turustamise vahend. Ent selle saamise kulud ja jõupingutused on sellised, et ei oleks mõtet soovida seda omandada, kui ei ole selget kavatsust asjaomast toodet ka liitu eksportida. Hageja aga möönis sõnaselgelt hagiavalduses, et ta on alati soovinud asjaomast toodet liitu eksportida. On tõsi, et see asjaolu ei tõenda, et hageja ka tegelikult eksportis liitu esialgse uurimise perioodil. Siiski on tema kavatsus liitu eksportida alates 2002. aastast koos sertifikaadi saamisega asjaolu, mis – arvestades hageja esitatud teatava teabe vastuolulisust ja vajaliku teabe esitamata jätmist – kinnitab vaidlustatud otsuse põhjenduses 22 tehtud järeldust, mille kohaselt ei ole ta tõendanud, et vaatlusalusel perioodil liitu ei eksporditud.

222 Kuna see järeldus tuleneb piisavalt selgelt juba vaidlustatud otsuse põhjendustest 16–19, tuleb vaidlustatud otsuse põhjendustes 20 ja 21 esitatud põhjenduskäiku pidada täiendavaks. See on veelgi enam nii, kuna 15. jaanuari 2016. aasta kirjas, milles võetakse kokku 13. jaanuari 2016. aasta ärakuulamise sisu, märkis hageja sisuliselt, et ta võttis arvesse asjaolu, et EÜ märgist käsitlev komisjoni põhjendus oli täiendav tegur.

223 Järelikult ei too hageja nende argumentide võimalik põhjendatus, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjenduste 20 ja 21 kohta, kaasa vaidlustatud otsuse põhjenduses 22 tehtud ja analüüsitud kolmandat tingimust puudutava järelduse tühistamist. Pealegi tuleb taas meenutada, et see põhjendus rajaneb ka asjaolul, mida on juba mainitud üldist teavet sisaldava dokumendi põhjenduses 18, et ei saa välistada, et hageja on asjaomast toodet liitu eksportinud teiste sõltumatute äriühingutega sõlmitud tootmiskokkulepete alusel. On aga tõendatud, et hageja argumendile, mille kohaselt teostati enne 2013. aastat peaaegu kogu või kogu tema eksport kaubandusettevõtja vahendusel, rääkis vastu nii kostja vastuse lisades B 19 ja B 29 esitatud dokument, millest nähtub, et hageja müüs oma tooteid olulistes kogustes ka teistele ekspordiettevõtjatele, kui ka hageja enda avaldused, mille kohaselt müüs ta 2009. aastal oma tooteid ühele sõltumatule kaubandusettevõtjale Malaisias. Ent ta ei viidanud ühelegi tõendile, mis kinnitaks, et need ettevõtjad ei eksportinud seejärel neid tooteid liitu. Ta pigem tunnistas, et pärast toodete müümist kaubandusettevõtjatele kaotas ta nendest ülevaate.

224 Seega tuleb seitsmes väide tagasi lükata.

Kaheksas väide, et rikutud on dumpinguvastase lepingu artiklit 9.5

225 Hageja väidab, et nõudes temalt, et ta esitaks tõendi tüüpiliste ekspordimahtude või mis tahes muu mahu kohta liitu pärast esialgse uurimise perioodi, kehtestas komisjon talle õigusvastase tingimuse, kuna seda ei ole ette nähtud dumpinguvastase lepingu artiklis 9.5.

226 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

227 Sellega seoses on vaidlustatud otsuse põhjenduses 10 tõdetud, et hageja oli asjaomast toodet eksportiv tootja ning ta oli piisavalt liitu eksportinud pärast esialgse uurimise perioodi. Seega ei parandaks hageja õiguslikku olukorda see, kui tuvastatakse, et lõpliku määruse artiklis 3 ette nähtud kolmas tingimus ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 9.5. See väide ei ole järelikult tulemuslik.

228 Kaheksas väide tuleb seega tagasi lükata, mistõttu tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

229 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

230 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse tema kohtukulud tema enda kanda ja vastavalt komisjoni nõudele mõistetakse temalt välja komisjoni kohtukulud.

231 Üldkohus võib kodukorra artikli 138 lõike 3 alusel otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole selle artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Käesolevas asjas tuleb menetlusse astuja kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Jätta Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.**

3. **Jätta Cerame-Unie AISBL-i kohtukulud tema enda kanda.**

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. märtsil 2019 Luxembourgis.

Allkirjad